№№5–6
(2733–2734)

17 студзеня 2008 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай і рускай мовах

Выдавец:
УП «Народная воля».
Кошт — свабодны.

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою...

Якуб КОЛАС

Народная Воля

Да ўвагі!
Хто не зрабіў перадаплату і хоча набываць газету ў офісе рэдакцыі — чакаем!

Шаноўныя чытачы!
Па пытаннях распаўсюджвання газеты жыхары сталіцы могуць звяртацца па тэлефоне 328-63-93, усе астатнія — па тэлефоне 328-68-71.

З-ЗА КРАТАЎ

Чакаем

Лідэр незарэгістраванага "Маладога фронту" Зміцер Дашкевіч у Шклоўскай калоніі сустрэўся са сваімі бацькамі. Дашкевічы-старэйшыя спадзяюцца, што наступная сустрэча з сынам адбудзецца ўжо на свабодзе.

"Ён, зразумела, худы, але спакойны, ні на што не скардзіўся", — паведаміў журналістам бацька Зміцера Вячаслаў Дашкевіч. І расказаў, што з калоніі яны забралі старыя рэчы сына і дзве вялікія сумкі лістоў, якія Зміцер атрымліваў у калоніі. Лісты, дарэчы, Зміцер Дашкевіч атрымлівае штодзённа ў вялікай колькасці. "Мы прыехалі на спатканне, дык сын сказаў, што ў той дзень ён атрымаў каля двухсот лістоў, ён не паспеў іх не тое што прачытаць, а нават адкрыць", — працягвае Вячаслаў Дашкевіч.

Срок зняволення Зміцера Дашкевіча заканчваецца ў сярэдзіне сакавіка, таму будзем спадзявацца, што хутка Зміцер выйдзе на волю.

Іспыт холадам

Ліст Артура Фінькевіча, яшчэ аднаго актывіста "Маладога фронту", які зараз знаходзіцца ў Магілёўскай следчай турме, вельмі ўстрывожыў яго родных і паплечнікаў.

Артур паведаміў, што яго перавялі ў новую камеру (ўжо трэцюю). Яна не "перанаселена", як папярэднія, але вельмі халодная.

"Піша, што ўмовы не лепшыя і не горшыя, — расказвае сяброўка хлопца Людміла Атакулава, — у камеры замест 18 усяго пяць чалавек, але пастаянная тэмпература — 7 градусаў вышэй за нуль. Артур пастаянна ходзіць у куртцы і шапцы, апранае па тры-чатыры пары шкарпэтак. Нават спіць пад коўдрай у куртцы. Увесь весь час п'е гарбату, каб хоць неяк сагрэцца... Але піша, што, дзякуй Богу, пакуль не хварэе".

Нагадаем, 20 снежня Артур Фінькевіч быў асуджаны да 1,5 года зняволення. Зараз адвакаты спрабуюць аспрэчыць гэты прыгавор.

Алег СНОЎ.

Саркисова интересует белорусская недвижимость

На днях в Беларусь для решения деловых вопросов приезжал московский бизнесмен **Сергей Саркисов**, чье состояние оценивается в 1,5 млрд долларов. Аналитики и СМИ связывают этот визит с инвестициями, сделанными Саркисовым в белорусские страховые компании. Однако основные покупки в белорусском страховом бизнесе Саркисов уже сделал. Новым же интересом Сергея Саркисова в Беларуси являются инвестиционные проекты в сфере строительства коммерческой недвижимости.

Интересами в Беларуси Группы РЕСО, которой владеет Сергей Саркисов, называют строительство гостиничных комплексов бизнес-класса, гипермаркетов и автомобильных салонов. "Е" удалось узнать о первых конкретных строительных проектах в Беларуси российского бизнесмена, которые уже одобрены Минской мэрией. Как рассказал Сергей Саркисов, сейчас в Минске идет согласование проектов административно-гостиничного комплекса и гипермаркета, которые будет строить РЕСО. Для проектирования этих объектов задействованы минские проектные организации. По словам С.Саркисова, у РЕСО уже выработана финансовая модель и отшлифованы планы по данным проектам, но сроки строительства первых объектов в Минске бизнесмен пока предпочел не называть.

"Я думаю, мы начнем строительство в лучшем случае в конце года", — рассказал "Е" С.Саркисов и пообещал собрать специальную пресс-конференцию, когда группа приступит к строительным работам.

На данный момент РЕСО заявляет о своих совокупных инвестициях в Беларуси в объеме 10 млн долларов. С.Саркисов считает это только началом. Кроме страхования, в Беларуси планируется развернуть строительство многоэтажных трехзвездочных бизнес-гостиниц, автосалонов и станций технического обслуживания.

Сергей Саркисов, собственно, не скрывает своего интереса к развитию автомобильного направления в Беларуси. Во-первых, это вызвано поддержкой уже работающих страховых структур в Беларуси, принадлежащих РЕСО. Станции техобслуживания с объектами центров по страхованию значительно упростят взаимодействие страховых компаний "АльВеНА" и "Бролли", принадлежащих Группе РЕСО, с клиентами. Во-вторых, Саркисов настроен вывести на рынок новые дилерские автомобильные центры. Здесь становится совсем интересно, учитывая, что в России РЕСО продвигает марки Ford и Mazda. Именно такие автомобильные бренды в Беларуси уже много лет с безоговорочным лидерством успешно продает холдинг "Атлант-М". Если с этими же брендами на белорусский рынок придет РЕСО, то в относительно спокойном сегодня сегменте "намечается большая драчка".

По словам Сергея Саркисова, по предварительным оценкам инвестиции в строительство в Беларуси административно-гостиничного комплекса составят более 100 млн евро, для строительства гипермаркета понадобится 20—25 млн евро, а на проект развертывания сети станций техобслуживания — 10—20 млн евро. Для сравнения: в соседней Литве РЕСО инвестировала в строительство 25 млн

евро и планирует еще дополнительные вложения в объеме не более 5 млн евро.

Информация по делу

Сергей Саркисов не один среди своих российских коллег, строящих сегодня планы по инвестированию в белорусскую недвижимость, включая ритейл. Среди них в первую очередь следует отметить владельца группы "Итера" Игоря Макарова, планирующего инвестировать 7 млрд долларов в "Минск-Сити" и 500 млн в торгово-офисный комплекс на ул.Танка, а также Александра Занадворнова ("Седьмой континент"), Олега Болычева (сеть "Вестер"), Александра Зарибкина (сеть гипермаркетов "Алми"), Николая Грешилова ("Корпорация "ГриНН"). Наконец, этот список не будет полон без Михаила Фридмана, который объявил о грандиозных планах "Альфа-Групп" в секторе продовольственного ритейла.

Александр ОАКЛИ.

ПАД ПРЭСАМ

Паляванне на журналістаў

Амаль адначасова ў Гомелі і Мінску супрацоўнікі КДБ правяралі журналістаў на датычнасць да недзяржаўнага тэлеканала "Белсат".

Канал, дарэчы, пакуль што не транслюецца на спутнік "Сірыус" і таму мае вельмі абмежаваную колькасць гледачоў у Беларусі.

12 студзеня з ордэрам на вобыск супрацоўнікі КДБ і міліцыі наведаліся ў кватэру гомельскага журналіста, сябра ГА "Беларуская асацыяцыя журналістаў" Сяргея Падсасоннага. У яго канфіскавалі жорсткі дыск камп'ютэра, відэакамеру, флэш-карту. Летась супрацоўнікі КДБ ужо затрымлівалі Падсасоннага і цікавіліся, ці не працуе ён на спадарожнікавы тэлеканал "Белсат".

Таксама 12 студзеня ў Мінску супрацоўнікі спецслужб затрымалі незалежных журналістаў Уладзіміра і Галіну Самойлавых, а таксама Валерыя Булдыка. Здарылася гэта амаль адразу, як журналісты запісалі інтэрв'ю з эканамістам Паўлам Данэйкам.

У інтэрв'ю Радыё Свабода Уладзімір Самойлаў расказаў:

— Забралі відэакамеры, стужкі, нават фотаапарат, які я дачцэ падарыў... Гэта людзі, якія нават не прадставіліся, назваў сябе толькі адзін капітан, а два байцы сказалі, што яны аператыўныя работнікі і маюць права не казаць, хто яны такія. Забралі нават дыскеты, дзе мае працоўныя інтэрв'ю з рознымі людзьмі. Я кажу: вы зараз знішчыце, згубіце, а мне гэты матэрыял патрэбны, я працую кожны дзень. Карацей, беспакаранасць жахлівая, проста нейкі бандыцкі налёт.

Па словах журналіста, падчас допыту, які доўжыўся тры гадзіны, аператыўнікі раз-пораз вярталіся да пытання, ці не рабіліся відэаздымкі для спадарожнікавага тэлеканала "Белсат".

Алеся КОВАЧ.

Несвабода

У штогадовым рэйтынгу свабодных краін Беларусь займае 150-е месца са 157 магчымых.

Рейтынг складаюць амерыканскі даследчы фонд "Heritage Foundation" і часопіс "The Wall Street Journal". "Такое нізкае месца Беларусі ў рэйтынгу звязана з адмовай ад постсавецкіх рэформ, — зазначаюць эксперты. — У параўнанні з мінулым годам рэйтынг Беларусі ўпаў яшчэ на 1,8 пункта, найперш з-за памяншэння паказчыка свабоды гандлю". Складальнікі рэйтынгу таксама падкрэсліваюць, што Беларусь па ўзроўні эканамічнай свабоды займае апошняе месца сярод краін еўрапейскага рэгіёну.

У дакладзе зазначана, што такія паказчыкі, як фінансавая свабода, свабода інвестыцый, захаванне права ўласнасці і свабода ад карупцыі, у Беларусі на "20—40 пунктаў ніжэйшыя за сярэдні сусветны паказчык".

Першае месца ў рэйтынгу займае Ганконг (90,3 бала), другое — Сінгапур (87,4 бала), трэцяе — Ірландыя (82,4 бала).

З краін былога СССР Літва апынулася на 26-м месцы (70,8 бала), на 28-м месцы — Арменія (70,3 бала), на 38-м — Латвія (68,3 бала), на 76-м — Казахстан (60,5 бала), на 107-м — Азербайджан (55,3 бала), на 114-м — Таджыкістан (54,5 бала), на 130-м — Узбекстан (52,3 бала), на 133-м — Украіна (51,1 бала), на 134-м — Расія (49,9 бала), на 152-м — Туркменістан (43,4 бала).

Таццяна КАРАВЯНКОВА.

Замежная прапіска

На мінулым тыдні беларускі маладзёжны нацыянальны рух "Малады фронт" атрымаў афіцыйную рэгістрацыю ў Чэхіі. У Беларусі ж арганізацыю, якая ставіць сваёй мэтай выхаванне маладога пакалення беларусаў на нацыянальнай ідэі і хрысціянскіх прынцыпах, улады ўжо пяць разоў адмаўляліся рэгістраваць.

Актывісты не выключаюць, што ў бліжэйшы час іх арганізацыя будзе таксама зарэгістравана ва Украіне і Польшчы. Дарэчы, паводле дакументаў міжнароднага грамадскага аб'яднання "Малады фронт", зарэгістраванага ў Чэхіі, арганізацыя мае права мець філіі, а таксама дзейнічаць ва ўсіх краінах Еўропы, у тым ліку ў Беларусі.

Леанід КУЗЬМІН.

ТЕМА ДНЯ

Вячеслав ОРГИШ,
доктор философских наук

Уроки жареной птицы,

или О том, как малый бизнес борется с указом большой власти

Акция протеста индивидуальных предпринимателей, состоявшаяся в Минске 10 января, — очередное дежурное мероприятие оппонентов белорусского режима или все-таки нечто большее?

Многократный рост

Жареного петуха, пожалуй, следует признать лучшим специалистом по части формирования у людей уличной активности. Уже лет десять государство гоняет мелкого предпринимателя из угла в угол — то налогами душит, то поднимает арендную плату за торговые места, то устраивает набеги санитарно-эпидемиологических и пожарных служб, то ужесточает бухгалтерскую отчетность, то загоняет в павильоны.

Все эти годы мелкий бизнес нервничал, ворчал, но резких движений не совершал — терпел. Только в 2005 году, когда власть непомерно увеличила налоговые сборы, индивидуальные предприниматели зашевелились, вышли на улицу. Однако тогда власть переиграла. Получив маленькую подачку, мелкий бизнес успокоился, видимо, решив, что жить, несмотря на притеснения и экономическое удушье, еще можно.

Индивидуальные предприниматели заняли выжидательную позицию и, не исключено, выжидали бы до сих пор. Если бы жареный петух не клюнул в одно место. Если бы не указ президента №760 от 29 декабря 2007 года, согласно которому с 1 января 2008 года ИП могут нанимать не более трех работников и только из числа близких родственников (в противном случае они обязаны зарегистрироваться как юридическое лицо). Фактически, если называть вещи своими именами, с 1 января власть приступила к разрушению мелкого предпринимательства как социального слоя.

Поставленные перед выбором (быть или не быть), ИП начали понимать, что выжидательная позиция бесперспективна. Первый раз (10 декабря прошлого года) на Октябрьской площади столицы их собралось мало, около 500 человек. Тогда многие еще надеялись, что власть опомнится, пойдет на компромисс. Но она не опомнилась, а только ощетинилась и ожесточилась. Организаторы декабрьской акции Горбачев, Криваль, Калей, Макаев, Цацура и некоторые другие активисты были арестованы и осуждены, кто на 10, кто на 15 суток лишения свободы.

Вторая акция протеста против драконовского указа, состоявшаяся 10 января, собрала уже примерно две-три тысячи участников. По словам одного из лидеров предпринимательского движения Виктора Криваля, *"это далеко не предельная численность тех, кто потенциально готов выйти на улицу, чтобы защищать права и свободу предпринимательства. Важно, однако, отметить, что за месяц число протестующих выросло многократно. Согласитесь — это серьезно. Власти, пока не поздно, стоит крепко задуматься. Если такие темпы роста уличной активности загнанных в угол предпринимателей сохранятся (а я в этом не сомневаюсь), весной на улицы столицы могут выйти десятки тысяч оставшихся без дела и хлеба людей. Вся страна начнет бурлить, ведь нас (ИП), вместе с наемными рабочими, сотни тысяч. Приговоренные президентским указом №760 к экономическому удушению, мы не будем безропотно ждать конца".*

Весь секрет в мотивации

В самом деле, акция 10 января оказалась не самой массовой. Октябрьская площадь видела более масштабные мероприятия оппозиции. И все же, анализируя происходившее в этот день в столице, хочется верить, что процесс, как говорят, пошел. Что к такой мысли (возможно, преждевременной) располагает? Люди, собравшиеся на площади, были сплочены и воодушевлены единой мотивацией — выстоять и выжить перед лицом социальной угрозы, которая, по их убеждению, исходит от государства. Каждый, кто пришел на площадь протестовать, воспринимал цель митинга как нечто личное, от чего напрямую зависит его персональная судьба и семейное благополучие. Поэтому все абсолютно искренне требовали объявить мораторий на выполнение указа №760, ускорить принятие закона о среднем и малом бизнесе в Беларуси и остановить преследование активистов предпринимательского движения.

Могу ошибаться, но думаю, что мало какие прежние массовые акции, организованные политической оппозицией, имели столь понятную и близкую участникам социальную мотивацию. 10 января на Октябрьской площади практически отсутствовали абстрактные лозунги и требования, было мало политической фразы (хотя политический градус среди собравшихся ощущался). Может быть, поэтому политические лидеры оппозиции, пришедшие на площадь поддержать предпринимателей, как-то выпадали из общей картины, некоторые из них произнесли дежурные речи, но держались отстраненно, а кое-кто даже чопорно. Впрочем, Анатолий Лебедько (председатель Объединенной гражданской партии) сумел правильно оценить ситуацию. Он, образно говоря, сбросил мундир политического босса и стал одним из митингующих, умело и деловито помогая организаторам мероприятия.

Еще раз замечу: две-три тысячи пришедших на площадь — это не рекорд. Но это в несколько раз больше, чем оппозиция сумела собрать на широко разрекламированный "Социальный марш" 4 ноября прошлого года. И сопоставимо с октябрьским (тоже прошлогодним) "Европейским маршем". Однако оба марша потребовали значительных ресурсов, как материальных, так и организационных. Мероприятие же 10 января, совсем наоборот, можно считать малозатратным, по словам его организаторов, в качестве основного ресурса они использовали энтузиазм участников. Партийно-политической оппозиции урок несомненный. Можно тратить сколь угодно много слов, средств и времени на мобилизацию людей, но все пропадет даром, если каждый, к кому обращаются политики, не будет убежден в том, что на кону стоит его личный интерес.

Не буду настаивать, но могу предположить, что, конфликтуя с предпринимателями, белорусский режим серьезно рискует обострить проблему собственной легитимности. До сих пор источником таковой была Россия, из великодержавных соображений поддерживавшая и прикрывавшая белорусскую автократию. А также картонная оппозиция, в которую режим годами брезгливо тыкал пальцем и говорил избирателям: смотрите, мол, на эту немощь и политическую бутафорию, разве ей можно доверять власть, только я один заслуживаю вашего доверия.

Нынче игры "Красного дома" с Россией сильно осложнились, Кремль не хочет безвозмездно поддерживать белорусского клиента. Что касается картонной оппозиции, то ее вполне способны трансформировать (или даже заменить) новые силы, которые неизбежно будут пробуждаться в Беларуси под воздействием экономических и социальных вызовов. Предпринимательство, вероятно, первая среди этих сил, могущих успешно оспорить легитимность белорусской власти.

Как сберечь голову

Что свидетельствует в пользу такого предположения? То, что природа авторитарного правления и природа предпринимательства исключают друг друга. Авторитарный режим стремится к подавлению демократической политической культуры, основан на несвободе и тотальном контроле. Бизнес, напротив, изначально нуждается в возможностях реальной демократии, которая всем гарантирует свободу, в том числе свободу экономической деятельности.

Деловой человек говорит государству: развяжи мне руки и не мешай, со своими проблемами я справлюсь сам. Но как раз этого авторитарное государство делать не хочет. Именно поэтому его конфронтация с большинством белорусских предпринимателей (о прикормленных и опекаемых режимом представителях белорусского бизнеса здесь речь не идет) по идее будет усиливаться. Надо полагать, в желании высшего политического руководства страны предвосхитить такое развитие событий кроется основная причина появления на свет пресловутого указа №760, который на корню подрезает индивидуальное предпринимательство.

Вспоминая реакцию белорусского режима на акцию протеста 10 января, трудно отделаться от мысли, что "наверху" побаиваются самого независимого слоя белорусских граждан. Поначалу предпринимателям активно мешали собраться и митинговать на Октябрьской площади. Но потом, когда выяснился нешуточный формат мероприятия, тактика властей изменилась. Чтобы потянуть время и попытаться выпустить пар недовольства, в "Красном доме" даже решились на беспрецедентный шаг — представителей митингующих пустили внутрь этого дома, где они встретились с начальником экономического управления Администрации президента Медведевой.

На этом, однако, "попустительство" властей не кончилось. Когда стало понятно, что чиновники тянут время, предприниматели сделали попытку прорваться по улице Энгельса к президентской резиденции, что тоже беспрецедентно, поскольку давно никто не решался на такие действия. Тем не менее ОМОН не вмешался. После того, как силовики перекрыли подступы к дворцу чиновника номер один, колонна протестующих отправилась по главному проспекту столицы к Дому правительства. На площади Независимости предприниматели перекрыли движение и продолжили митинг.

Только примерно около 17 часов силовики получили распоряжение вытеснить митингующую публику с площади. Завершающим актом их "доблестной" работы стал арест нескольких десятков участников митинга, а также лидеров предпринимательского движения. Они осуждены: кто на 10, кто на 15 суток, и оштрафованы. Власть мстит за неповиновение и одновременно пытается обезглавить предпринимательское движение.

Предприниматели договорились продолжить акцию протеста 21 января. Однако возникает вопрос: чем завершится их борьба, если режим продолжит изоляцию лидеров предпринимательского движения? Скорее всего борьба медленно угаснет. Чтобы этого не случилось, необходимо искать противоядие попыткам обезглавить предпринимательство. Прежде всего надо привлечь на его сторону видную общественность страны и тем самым ослабить давление режима на организаторов движения. С этой целью было бы целесообразно сформировать, скажем, общественный комитет "В защиту свободы и предпринимательства". Пригласить в него несколько десятков известных деятелей из самых различных социальных групп, выдающихся представителей культуры, науки, искусства. Пусть они станут эмблемой и публичным щитом предпринимательского движения. Между прочим, подобная тактика в свое время успешно сработала в Польше, Чехословакии, Венгрии и других европейских странах, которые боролись за свободу и демократию.

***

Пока "Красный дом" не хочет уступать предпринимателям. Но видно, что власть воспринимает ситуацию серьезно, рост решимости мелкого бизнеса бороться за свои интересы ее настораживает и озадачивает. Особенно в свете того, что положение дел в экономике, социальной сфере сильно пахнет кризисом. И многое указывает на то, что жареный петух клюет в одно место (или вот-вот начнет клевать) самым различным социальным группам. В случае дальнейшего обострения экономических отношений предпринимательство вполне способно пойти впереди широкого социального протеста.

Інфляцыя перавысіла прагноз

У Беларусі спажывецкія цэны за 2007 год выраслі на 12,1% пры прагнозе ўрада на год на ўзроўні 6—8%, паведамляе "Інтэрфакс" са спасылкай на даныя Міністэрства статыстыкі і аналізу.

У 2006 годзе спажывецкія цэны ў Беларусі выраслі на 6,6%. У 2008 годзе ўрад плануе знізіць узровень інфляцыі да 6—8%. Але ці атрымаецца? Бо яна, інфляцыя, не надта слухаецца беларускіх улад. Неабходна адзначыць, што незалежныя эканамісты ацэньваюць узровень інфляцыі ў Беларусі значна вышэй, чым дае афіцыйная статыстыка.

Народная Воля http://www.nv-online.info
17 СТУДЗЕНЯ 2008 г.

ПРОШУ СЛОВА!

С какой властью я борюсь

После публикации моей предыдущей статьи в газете "Народная воля" прошло более 12 месяцев. За это время я получил сотни обращений от разных людей со словами поддержки. Все понимают, какую ответственность взял на себя автор, критикуя власти в период правового беспредела. Один умный человек выразился так: "Сегодня тягаться с высокими начальниками — это равносильно тому, что ловить кобру голыми руками: в том, что будет смертельный укус, — никто не сомневается".

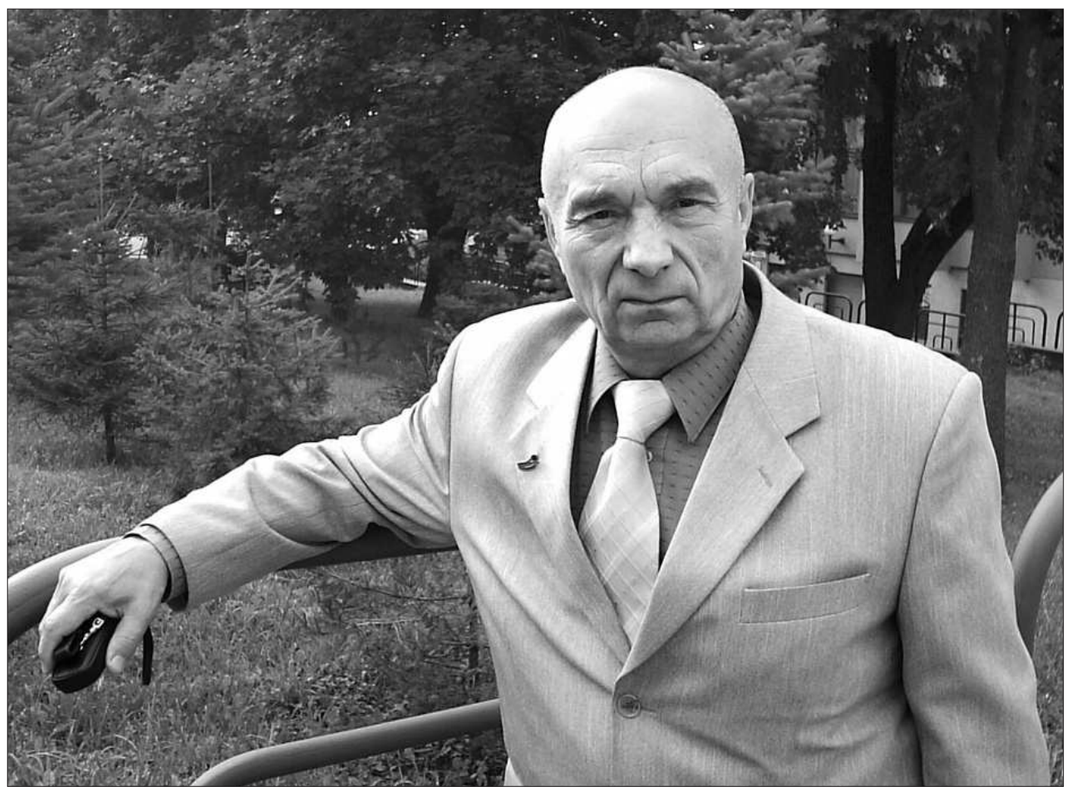

Но несмотря на все, я, ветеран афганской войны, считаю своим долгом говорить правду, никого не боясь. И вот интересная деталь. Из моих товарищей по оружию только три человека обозначили свое отрицательное отношение к моей позиции, но все эти лица имеют "вхожесть в кабинеты", имеют свой небольшой бизнес, подаренный им с барского плеча за их "преданность", так что их мнение можно вообще не учитывать.

Считаю взятое направление верным и продолжаю его в соответствии с Конституцией Республики Беларусь, в которой сказано, что каждому гарантируется свобода мнений, убеждений и их свободного выражения.

Последний год лично для меня, а также для Республиканского общественного объединения инвалидов войны в Афганистане (РООИВА), которым я руководил до 7 ноября, был очень напряженным. В октябре 2006 года спецслужбы провели против меня преступную акцию с подбросом фальшивых долларов, обысками, прослушкой, клеветой в государственных средствах массовой информации. На руководителей региональных подразделений объединения также оказывалось давление со стороны как тех же вездесущих спецслужб, так и вертикали власти. У вертикали коронный номер — это отказ в предоставлении помещения под юридический адрес. Не брезгуют также и саботажем в решении вопросов. Например, Витебской и Минской областным организациям до сих пор отказано в предоставлении офисных помещений под юридический адрес и для работы правления — руководящего органа. Отсутствие юридического адреса ведет к закрытию общественных структур и центральной организации. То есть во всю ширь развернуты сверху саботаж и целенаправленное уничтожение ветеранского объединения участников войны.

В подтверждение сказанному приведу один из документов.

"Председателю Республиканского общественного объединения инвалидов войны в Афганистане Комаровскому А.А.

Уважаемый Александр Александрович!

Жодинский городской исполнительный комитет, рассмотрев Ваше повторное обращение от 28.05.2007 г. "о предоставлении помещения для размещения юридического адреса РООИВА, информирует, что по данному вопросу исчерпывающее разъяснение Вам было дано в письме горисполкома от 24.04.2007 г. Согласно ст.12 Закона РБ "Об обращениях граждан" переписка с Вами по вопросу предоставления помещения для размещения юридического адреса Республиканского общественного объединения инвалидов войны в Афганистане "РООИВА" прекращается.

Председатель В.И.Грищенко".

Вот так в Беларуси выполняется статья 47 Конституции Республики Беларусь, где сказано, что государство проявляет особую заботу о ветеранах войны. Если "особая забота" выражается в том, что "переписка прекращается", то тогда все правильно.

Из-за чего происходит весь этот сыр-бор, почему под обстрел властей попал ветеран войны Александр Комаровский, которому, кстати, стукнуло уже 65 лет? Тот, кто знает ситуацию, не затруднится в поиске ответа. Мне приходится терпеть из-за того, что я стал открыто говорить правду. Горькую правду. В одной из статей я писал:

"Кто из нас не знает, какую угрозу представляют для общества, государства повальное увлечение молодежи алкоголем, наркотиками... А каким бичом является тунеядство! Чем можно измерить падение нравственности и патриотизма? При этом следует подчеркнуть, что само государство недостаточно занимается этими проблемами, у него на первом месте стоят вопросы "организации" выборов, референдумов и восхваления существующего строя, президента РБ и вертикали власти".

Скажите, что здесь не соответствует действительности? Как, впрочем, и в таком высказывании:

"Власть должна быть честной и чистой, как слеза младенца, закон — строгим, но справедливым и равным для всех. Президент должен ровно дышать к любым политическим взглядам, кроме фашистских, воровских и бандитских. Государственный террор и провокации не должны иметь места в государстве. Только такая власть будет иметь авторитет общенационального уровня. На сегодняшний день, к великому сожалению, в Республике Беларусь этого нет. Но есть страх и неуверенность людей в завтрашнем дне, беспокойство за будущее детей, внуков".

Я публично высказал мысль о создании общенациональной, массовой, независимой, центристской политической партии, которая смогла бы регулировать и сглаживать моральную и политическую обстановку в нашем обществе.

Вот, оказывается, где собака зарыта, в этих "крамольных и опасных" для действующей вертикали мыслях. По понятиям высоких чинуш, подобные размышления — это подрыв национальной безопасности государства и власти. Хотя у меня, человека, имеющего определенный жизненный опыт, профессионального защитника отечества, совершенно другие понятия о государственной и национально-общественной безопасности. Если рассматривать проблему под этим углом, то считаю необходимым:

1.Любой ценой остановить вымирание нации, деградацию, пьянство и наркоманию.

2.Остановить массовое бегство народа и особенно молодежи за границу, создав в своем государстве комфортные, нормальные условия для жизни и работы.

В Республике Беларусь примерно три миллиона человек трудоспособного населения. По моим подсчетам, добрая треть молодых людей отправилась или периодически выезжает на заработки за границу. Вот вопрос, который напрямую связан с национальной безопасностью государства как в экономическом, так и в моральном плане, ибо из нормального государства, от хорошей жизни народ не убегает. Значит, есть проблемы, и проблемы серьезные, которые власть, к сожалению, не решает или решает плохо, неграмотно. И очень скоро в Беларуси будет просто некому работать, государство не получит в должном объеме налоговых поступлений в бюджет, что грозит обострением многих проблем. В частности, нечем будет платить зарплату тем же чиновникам, рать которых увеличивается на глазах. Лет 15 назад в Жодино был сравнительно небольшой коллектив горисполкома с минимальным количеством чиновников, контролирующих структур и спецслужб. При этом город нормально развивался и строился. В последний период количество чиновников и контролеров увеличилось существенно, а количество работающих на производстве снизилось на несколько тысяч человек. Наиболее позорным фактом считаю развал и закрытие городского тепличного хозяйства, расположенного в исключительно выгодном месте, то есть в 100 метрах от ТЭЦ, что существенно снижает расходы на выращенную продукцию. Когда закрывается подобное предприятие (по моему мнению, в результате преднамеренного развала), а население покупает в зимнее время огурец по цене первосортной свинины, это и есть преступление против людей и государства. Вот где конкретная работа для вертикали и спецслужб, ибо из таких вещей складывается общая ситуация экономической и национальной безопасности страны.

Главной государственной идеологией и высшей ценностью для государства и чиновников должен стать человек, его права, свободы, а президент страны не на словах, а на деле должен стать гарантом соблюдения прав и свобод граждан, неукоснительно выполняя свои обязанности в соответствии со статьей 79 Конституции. Но скажем прямо: кто в Беларуси считается с правами человека? Исполнительная власть? Сотни примеров свидетельствуют об обратном. Судебная? Достаточно проанализировать то, как судят инакомыслящих, участников массовых акций, и ответ ясен: Фемида служит не закону, а... Ситуация должна радикальным образом измениться. Но произойдет это тогда, когда организаторы провокаций и должностных преступлений, морального и физического уничтожения человека, расправы над политическими партиями, экономическими структурами, общественными объединениями будут серьезно наказываться. К сожалению, сегодня правит бал круговая порука, очковтирательство, подмена законов указаниями сверху...

Нужно немедленно прекратить нагнетание конфронтации в обществе и преследование инакомыслящих, в большинстве своем истинных патриотов отечества. Необходимо выпустить на свободу всех политических заключенных, которых осудили по надуманным обвинениям.

А какой страшный вред наносит стране коррупция! В борьбе с этим злом мы можем взять пример с Китая, где за коррупцию дело доходит до высшей меры наказания — расстрела. Под эту статью попадают даже чиновники высших эшелонов власти.

Власть всех уровней, от председателя сельского совета до президента, должна напрямую избираться народом, честно. А чтобы так было, в избирательных комиссиях не должно быть чиновников, людей от власти. В связи с этим Избирательный кодекс требует серьезной доработки. Считаю необходимым отмену предварительного голосования, отмену "разнарядки" на процент людей, прибывших на выборы. Членами участковых и других избирательных комиссий должны быть представители партий, движений, общественных объединений и организаций, лучших представителей трудовых коллективов больших предприятий.

Нужно коренным образом изменить условия работы наблюдателей, они должны иметь полный доступ к контролю за ходом выборов. Пора прекратить шарлатанство, называемое выборами, ибо сегодня, считаю, результаты на выборах делают чиновники, но не народ. И то, что из-за этого к нам отрицательно относятся в мире, считаю абсолютно верным. Если руководство страны потребует от меня доказательства по данному утверждению, я предлагаю провести контрольную проверку на нескольких участках с участием международных экспертов. Только в таком случае мы получим правдивые результаты.

Назрела необходимость создания Комитета народного контроля с большими полномочиями от трудовых коллективов, который своей бесстрастной деятельностью мог бы серьезно регулировать моральный климат в государстве, подорванный за последние годы бесконтрольным правлением вертикали А.Г.Лукашенко. Ведь в настоящий момент найти правду простому человеку практически невозможно. К президенту доступа нет, а чиновник умен и находчив, любого жалобщика сделает условным оппозиционером с внесением в черный список врагов власти. Дальше уже этому человеку бесполезно обращаться в любые инстанции. Мой опыт этому подтверждение. За последние полтора года после открыто высказанных мыслей по проблемам, касающимся воинов-интернационалистов, не был решен ни один вопрос, касающийся Республиканского общественного объединения инвалидов войны в Афганистане. Налицо организованный саботаж с конкретной целью — задушить нормальную, работоспособную общественную организацию. Воинов-интернационалистов Республики Беларусь, которых, по официальной статистике 15-летней давности, было около 35 тысяч человек, на сегодняшний день осталось намного меньше.

Хочу напомнить обозначенные мною проблемы, касающиеся участников локальных войн, конфликтов в послевоенный период СССР:

1.Определить конкретный статус участника войны (участника боевых действий) для воинов-интернационалистов.

2.Выдать специальное удостоверение участника боевых действий (государственного образца), ибо сегодня мы пользуемся устаревшим удостоверением ЦК КПСС и советского правительства от 1983 г., что давно не соответствует духу времени.

3.Определить реальные льготы или компенсацию за них.

Эти три позиции давно решены в странах СНГ. Но только не у нас, в Беларуси. Хотя требования ветеранов боевых действий вполне законны. Ведь люди воевали, проливали пот, кровь и ни за что погибали, отдавая свои молодые жизни и здоровье на алтарь обанкротившейся политики коммунистического руководства СССР, выполняя их циничные требования о каком-то интернациональном долге. Правда, та же верхушка КПСС забывала о своем долге перед данной категорией людей. Эти недостатки присущи и белорусским властям, которые не понимают своей миссии, далеки от нормального человеческого отношения ко всем категориям населения.

Проблемы, которые я поднимаю, это проблемы всех воинов-интернационалистов, проблемы всего нашего общества. Я смотрю на них не только своими глазами, глазами своей семьи, но и глазами всех своих боевых товарищей.

В октябре 2007 года суд Советского района г.Минска окончательно поставил точку, не поддержав мой иск "о защите чести, достоинства, материальном возмещении морального вреда" к авторам публикации "Пепел и алмаз". Суд проходил не один день, часто переносился, затягивался (я назвал бы это тактикой измора) и закончился так, как должен закончиться белорусский суд, когда на одной стороне государство со всей своей мощью, а на другой — простой человек. Хотя в нарушение статьи 34 Конституции была распространена заведомо ложная информация о том, что у А.А.Комаровского, лидера уважаемой организации, якобы "нашли" 800 фальшивых долларов. На самом деле эта валюта была подброшена спецслужбой — 500 долларов в купе поезда, в котором я ехал в Варшаву, и 300 долларов дома при обыске. Провокацию я доказательно раскрыл, да и сделать это было нетрудно, поскольку она была сварганена очень топорно. Но что до этого суду, если я для него всего лишь простой человечек!

Я направил два личных послания и одно открытое письмо А.Г.Лукашенко с просьбой разобраться и наказать провокаторов. Но никакой реакции Генерального прокурора Беларуси Петра Миклашевича, который почему-то отказался назвать фамилии людей, которые избили председателя Комитета госконтроля Зенона Ломатя (вот еще одна провокация), но там с обеих сторон были свои люди.

Отвечая на просьбу журналистов назвать фамилии тех, кто напал на председателя Комитета госконтроля З.Ломатя, Генеральный прокурор Беларуси Петр Миклашевич, помнится, сказал: "Сегодня у нас действует презумпция невиновности, и лицо считается невиновным до тех пор, пока в установленном законом порядке не будет вынесен обвинительный приговор. Поэтому их фамилии я называть не буду".

Тогда почему, если действует такая мудрая и правильная "презумпция", А.А.Комаровского на весь мир назвали преступником и никто не понес за это никакой ответственности? Я считаю, что это и есть действительное преступление действующей власти перед конкретным человеком и народом Республики Беларусь, потому что подобных случаев, думаю, очень много, просто из-за отсутствия правозащитного движения общество не информировано о данных безобразиях.

Как-то, находясь в Москве, я показал свои материалы по иску адвокату из США, который находился там в командировке. Он внимательно прочитал, подумал и сказал, что в США подобного вандализма просто не может быть. Там закон очень серьезно защищает человека. И если бы подобное должностное преступление случилось, то офицер спецслужбы был бы разжалован и посажен в тюрьму, а газета, напечатавшая дезинформацию, выплатила бы серьезный штраф. Вот так демократия защищает человека в нормальных, цивилизованных государствах, притом все это делается автоматически, абсолютно независимо от того, кто находится в президентском кресле. То есть работает закон. В Беларуси работает диктатура беззакония.

Ситуация в Беларуси ухудшается по всем позициям. И только помощь России удерживает ее от полного обвала. Поэтому народу нужно честно сказать, что белорусская модель государственного управления — это банкротство как экономического, так и политического характера.

Понятно, Россия поддерживает нас не безвозмездно, за мифическими планами строительства союзного государства стоят далеко идущие цели. Москвой ставится задача дать Минску столько кредитов, чтобы тогда, когда он не сможет по ним рассчитываться, забрать заводы и фабрики, трубопроводы и землю.

В государстве нужно создавать такой микроклимат и отношение к людям, чтобы сам народ охранял государство и свою народную, избираемую и контролируемую власть, как это делается в Швейцарии, как это было в казачьих поселениях царской России. На дубинках, тюрьмах, провокациях и запретах сильную власть не построишь, но дестабилизировать обстановку в обществе можно. Белорусской власти и лично А.Г.Лукашенко нужно научиться уважать человека, простого гражданина Республики Беларусь.

В то время когда нация вымирает, спивается, работоспособные люди и молодежь разбегаются по другим странам, своим трудом укрепляя их экономику, президент А.Г.Лукашенко на встрече с главными редакторами СМИ говорит, что ему живется комфортно. Но живется ли так народу Беларуси? Думаю, что нет. Лично я чувствую себя так, как чувствует себя патриот страны, которая временно оккупирована врагом. Враг — это беззаконие, насилие, отсутствие прав и свобод гражданина. Нет у меня чувства комфорта, но чувство опасности присутствует всегда, как в боевой обстановке.

Пользуясь случаем, хочу прояснить ситуацию в вопросах о сдаче полномочий председателя Республиканского общественного объединения инвалидов войны в Афганистане по собственной инициативе. Данное решение связано с тем, что подобное ветеранское объединение может существовать только при поддержке власти. Но когда присутствует не плечо государственного понимания и помощи, а налицо постоянное давление, преследование, гонение и прочие мерзопакостные мероприятия, то в таких условиях содержать ветеранскую структуру в рабочем состоянии нет возможности, смысла и целесообразности. То есть, хотите закрыть — закрывайте. Но пусть люди видят, в чем причина — в командире, которого власть не воспринимает, или в самом объединении, которое властям абсолютно не нужно. Поэтому я сделал шаг в сторону, сдав полномочия своему первому заместителю, согласно Уставу.

Те задачи, которые мы поставили двадцать лет назад перед ветеранским движением, не выполнены, проблемы остались, власть не прислушивается к голосу разума, не выполняет свои обязанности. Выход один — решать свои проблемы через политические партии и движения. Считаю, наша команда в состоянии взять и возглавить централизованное правозащитное движение в Республике Беларусь (при поддержке всех заинтересованных сторон), подобрав для этой работы несколько тысяч человек.

Подводя итог своих размышлений, еще раз хочу ответить на вопрос, кто виновен в нашей плохой жизни и что делать. Считаю, главная беда в государстве — это негативное отношение к человеку. Виновата власть во главе с президентом. А во-вторых, виноват сам конкретный человек и народ в целом, который позволяет делать над собой любые манипуляции. Например, неразборчивое, повальное введение контрактной системы, ограничение и лишение доступа к независимой информации, гонения на независимые профсоюзы (официальные профсоюзы не занимаются конкретной защитой рабочего человека, они по сути являются представителями власти и государственных работодателей, защищая реально их интересы) и т.д. Контрактная система сделала рабочего человека фактически рабом, и все "тихо", все "довольны". Представьте, что было бы во Франции, если бы правительство бесцеремонно вторгалось в права людей!

На вопрос "что делать?" отвечу так: каждый человек должен оставаться Человеком с большой буквы и не позволять никому издеваться над собой, своей семьей. Не пьянствовать до посинения и дрожать от страха перед чиновником, а защищать свою честь, права, свободу — все то, что положено человеку международными нормами в правовом, независимом государстве. И такую страну, в которой каждому гражданину будет комфортно жить, должны сделать мы — простые люди.

Александр Александрович КОМАРОВСКИЙ,
ветеран войны в Афганистане.

ЗНАЁМЦЕСЯ!

Адказны за Беларусь

Новым кіраўніком дэлегацыі Еўрапарламента па сувязях з Беларуссю выбраны польскі дэпутат, член партыі "Грамадзянская платформа" Яцэк Пратасевіч. Раней гэтую пасаду займаў дэпутат Богдан Кліх, які цяпер з'яўляецца міністрам абароны Польшчы.

Прыярытэтамі дзейнасці дэлегацыі на наступныя 18 месяцаў Я.Пратасевіч называе вырашэнне пытання аб зніжэнні кошту шэнгенскіх віз для грамадзян Беларусі і распрацоўку сумеснай стратэгіі Еўрасаюза і ЗША па падтрымцы прадстаўнікоў дэмакратычнай апазіцыі на парламенцкіх выбарах восенню 2008 года.

Варта зазначыць, што Я.Пратасевіч наведваў Беларусь у якасці назіральніка за ходам парламенцкіх выбараў і рэферэндуму ў 2004 годзе. Тады ён заявіў пра неадпаведнасць выбараў дэмакратычным стандартам.

Таццяна КАРАВЯНКОВА.

ГРОМКАЯ ОТСТАВКА

Григорий ВАСИЛЕВИЧ: «Я работаю...»

Пожалуй, самым громким посленовогодним сообщением стало освобождение Григория ВАСИЛЕВИЧА от должности председателя Конституционного суда, которую он занимал 11 лет.

Григорий Василевич возглавил Конституционный суд в 1996 году — после ноябрьского референдума, в результате которого произошел передел власти. Вместо Верховного Совета было создано двухпалатное Национальное собрание, весь состав прежнего Конституционного суда ушел, а новый был сформирован, соответственно, по-новому. Сроком на 11 лет. Тогда казалось естественным, что возглавил Конституционный суд "человек с особым мнением" (напомним, что к решениям КС времен Валерия Тихини у Василевича всегда было "особое мнение" — мол, Лукашенко не нарушитель закона).

Впрочем, Григория Алексеевича будут помнить и по многим другим моментам.. В свое время он, например, не увидел препятствий для изменения конституционной нормы, запрещающей одному и тому же лицу занимать президентский пост более двух сроков подряд.

"Правовое решение может быть, — заявил он тогда на пресс-конференции. — *Изменяется эта норма Конституции, становятся другими требования, и все тогда решается. Нельзя сказать, что с правовой точки зрения это исключено... Народ голосует и может высказать свое иное отношение. Но это вопрос больше политического, нежели правового характера. С правовой точки зрения этот вопрос решаемый. А надо это делать или нет — пусть определяют политики".*

Об отставке Григория Василевича заговорили накануне вступления в силу 14 января 2007 года нового Кодекса Республики Беларусь о судоустройстве и статусе судей, согласно которому председатели судов и судьи избираются сроком на пять лет. Ходили слухи и о скорой смене кадров в Конституционном суде, а место председателя в этом госучреждении прочили даже заместителю главы Администрации президента Наталье Петкевич. Слухи Наталья Владимировна тогда развенчала в "Народной воле": *"Мне не хочется менять место работы. Я занимаюсь своим любимым делом — всегда с гордостью заходила в стены юрфака, потому что мечтала стать юристом. И стала им... Если уж совсем честно говорить, то я туда (на должность председателя Конституционного суда. —* ***А.С.****) не хочу. Это откровенно. Эта должность не для меня. Я думаю, что Григорий Алексеевич пока молодой, и у него еще много сил, пусть работает..."*

После этих слов Григорий Алексеевич продержался на своем месте всего около семи месяцев. Официальная формулировка отставки — в связи с истечением срока полномочий главы Конституционного суда.

Мы попытались связаться после отставки с Григорием Василевичем и нам это удалось. Правда, Григорий Алексеевич, узнав, откуда звонят, сказал лишь коротко: "Я работаю". Бросил трубку и больше уже не поднимал. То ли работы слишком много, то ли ее еще предстоит найти...

Алесь СВЕТЛАНИЧ.

ЧУЛІ?

29 снежня можа стаць днём жалобы

Вядомы аналітык Аляксандр Патупа, экс-старшыня Беларускага саюза прадпрымальнікаў (БСП), прапанаваў аб'явіць 29 снежня днём жалобы па прыватным бізнесе. Ён патлумачыў, што менавіта ў гэты дзень у 2006 годзе быў прыняты ўказ №760

«Heineken» — наш новы «Сябар»

"Heineken" абвясціў аб набыцці беларускай піваварнай кампаніі "Сябар". Пра гэта паведамляецца ў афіцыйным прэс-рэлізе кампаніі. Кошт здзелкі не выдаецца.

СЗАО "Піваварная кампанія "Сябар" была зарэгістравана ў лютым 2004 г. Заснавальнікамі СП з'яўляюцца кампанія Detroit Belarus Brewing Company LLC, створаная з удзелам амерыканскай інвестыцыйнай групы Detroit Investments Ltd і Міжнароднай фінансавай карпарацыі, і ААТ "Дедново" (Бабруйск). Прадпрыемства вырабляе піва двух марак — "Баброў" і "Сябар".

"Heineken" з'яўляецца чацвёртай па велічыні ў міры піваварнай кампаніяй.

Алег СНОЎ.

КРЫМІНАЛ

Не схаваўся

У горадзе Краснаполле Магілёўскай вобласці затрыманы лідэр рэчыцкай злачыннай групоўкі Сяргей Шуманскі.

Паводле інфармацыі Гомельскага абласнога ўпраўлення па барацьбе з карупцыяй і арганізаванай злачыннасцю, 37-гадовы мужчына хаваўся там, маючы падробныя дакументы. У вышуку ён знаходзіўся амаль два гады.

Сяргей Шуманскі - апошні з верхаводаў бандыцкіх груповак, вядомых у Рэчыцы Гомельскай вобласці пад назвамі "ваенныя", "вушатага", "руслана ўскія", "шуманскія". Яны займаліся вымаганнем, разбоямі, падпаламі аўтамашын і маёмасці тых прадпрымальнікаў, якія адмаўляліся плаціць ім даніну.

У кастрычніку мінулага года 30 удзельнікаў гэтых груповак, у тым ліку і сем лідэраў, былі прызнаны судом вінаватымі ў здзяйсненні шэрагу цяжкіх і асабліва цяжкіх злачынстваў і асуджаны на тэрміны ад 7 да 23 гадоў пазбаўлення волі. А вось Шуманскага знайшлі толькі зараз. Матэрыялы ў дачыненні да яго выдзелены ў асобную крымінальную справу.

Ігар МАРОЗАЎ.

Народная Воля http://www.nv-online.info
17 СТУДЗЕНЯ 2008 г.

ПАЛІТКУХНЯ

Баршчэўскі не верыць у патэнцыял Мілінкевіча

У сядзібе Партыі БНФ адбыўся Сойм партыі пад кіраўніцтвам новага лідэра Лявона Баршчэўскага.

Новы старшыня партыі вырашыў асабіста не ўдзельнічаць у працы кааліцыі Аб'яднаных дэмакратычных сіл. Прадстаўляць БНФ у АДС будуць, як і раней, Вінцук Вячорка і Віктар Івашкевіч. Сам Лявон Баршчэўскі вырашыў засяродзіцца на партыі, але заявіў, што Партыя БНФ, нягледзячы на ўсе закіды, будзе выконваць свае абавязкі перад кааліцыяй Аб'яднаных дэмакратычных сіл.

У сваім выступе Лявон Баршчэўскі закрануў і пытанне супрацоўніцтва са ствараемым рухам Аляксандра Мілінкевіча. Паводле слоў новага кіраўніка БНФ, з часам *"Мілінкевіч будзе толькі губляць, а таму разлічваць на яго папулярнасць нельга". "Спадар Мілінкевіч на 7 гадоў старэйшы за спадара Лукашэнку, і ў 2011 годзе яму будзе 64 гады,* — адзначыў старшыня Партыі БНФ. — *Нашы выбаршчыкі, сярод якіх пенсіянеры складаюць рэальна каля паловы складу, не надта ахвоча галасуюць за пенсіянераў — ужо хоць бы таму, што патаемна зайздросцяць і лёгка вераць чуткам, што ў "таго гада пенсія большая, чым у мяне".*

Другім пытаннем парадку дня было кадравае. Абраны новы склад кіраўніцтва выканаўчай структуры партыі — Управы. Месца Віктара Івашкевіча — адказнага сакратара — заняў юрыст Уладзімір Лабковіч; сакратаром па арганізацыйных пытаннях абрана Валянціна Свяцкая, лідэр жаночага руху ў партыі; па рэгіянальных пытаннях — Сяргей Мальчык, кіраўнік Гродзенскай абласной арганізацыі.

Сойм таксама абраў кіраўнікоў камісій Партыі БНФ і сфарміраваў Управу. Старшынёй Палітычнай камісіі партыі абраны Лявон Баршчэўскі, міжнароднай — Вінцук Вячорка, арганізацыйна-прававой — Уладзімір Лабковіч; па сувязях з грамадскасцю — Вацлаў Арэшка; па працы з жанчынамі — Валянціна Свяцкая, па экалогіі і наступствах чарнобыльскай катастрофы — Юрась Меляшкевіч; па культуры — Франак Вячорка; маладзёжнай (незарэгістраванай "Моладзі БНФ") — Алесь Каліта, партыйнага кантролю — Юрый Хадыка, аналітычнай — Пятро Садоўскі, інфармацыйнай — Аляксей Янукевіч, па працы з сацыяльна-эканамічнымі мэтавымі групамі — Сяргей Антусевіч; рэгіянальнага развіцця — Зміцер Бабіцкі. Усе старшыні камісій уваходзяць у склад Управы Партыі БНФ.

Алег СНОЎ.

Я ВАМ ПІШУ...

Партыя БНФ чакае адказу ад Радзькова

Партыя БНФ звярнулася з лістом да старшыні РГА "Белая Русь" Аляксандра Радзькова

"Пасля Вашага прызначэння на пасаду старшыні грамадскага аб'яднання "Белая Русь" Вы заявілі пра гатоўнасць весці дыялог з лідэрамі дэмакратычных сіл краіны, — звяртаюцца партыйцы да спадара Радзькова. — Мы вітаем гэтую заяву пры ўмове, што за ёй будуць канкрэтныя крокі. Перакананы, што пры пагрозе незалежнасці нашай краіны і перад абліччам сістэмнага эканамічна-палітычнага крызісу трэба шукаць паразуменне ўсім, для каго незалежная беларуская дзяржава ёсць каштоўнасць, хто хоча дабра беларускаму народу. Мы прапануем для першай сустрэчы не агульныя размовы, але абмеркаванне і вырашэнне канкрэтных праблем. Праблемы гэтыя маюць агульную грамадска-палітычную вагу, і мы зможам гаварыць пра іх з Вамі як з кампетэнтным чалавекам".

У звароце адзначаюцца і праблемы, якія неабходна абмеркаваць і вырашыць. Першае — гэта спыненне пераследу і выключэнне з ВНУ за іх палітычныя погляды аднадумцаў партыі ("гэтая практыка не мае нічога агульнага з прынцыпам акадэмічнай свабоды"). Калі Радзькоў і яго паплечнікі прыслухаюцца, то тады ў рамках дыялогу можна абмеркаваць і канкрэтную тэму — крызіс беларускай адукацыі ("выкрасленне ідэолагамі са школьных праграм твораў "нячэсных", але слаўных пісьменнікаў", "скарачэнне ў апошнія чатыры гады колькасці школьнікаў, якія займаюцца па-беларуску, амаль удвая", "закрыццё Беларускага гуманітарнага ліцэя", "самаізаляцыя беларускай адукацыйнай сістэмы ад еўрапейскай").

"Мы хацелі б абмеркаваць з Вамі пералічаныя пытанні, гэта значыць пачуць Ваша меркаванне, выкласці свой погляд на іх у выглядзе канцэпцый, законапраектаў, праграм, выпрацаваць супольныя варыянты рашэнняў", — заканчваюць аўтары свой ліст.

"Пакуль аніякага адказу на наш зварот няма, — паведаміў карэспандэнту "Народнай волі" ў мінулую сераду старшыня Партыі БНФ Лявон БАРШЧЭЎСКІ. — Праўда, калі дасылалі ліст, то сутыкнуліся з праблемай. Пачалі высвятляць у Міністэрстве юстыцыі юрыдычны адрас "Белай Русі", па якім можна даслаць зварот, а яго не паведамілі. Ці то трымаюць у сакрэце, ці то яшчэ што... Таму мы дасылалі ліст на міністэрскі адрас Аляксандра Радзькова — вуліца Савецкая, 9, хоць звярталіся ж мы да яго ў першую чаргу не як да міністра адукацыі, а як да старшыні грамадскага аб'яднання. Але ў любым выпадку зварот адпраўлены 22 снежня, і чакаць адказу будзем на працягу месяца. Калі ж адказу не будзе, наладзім з гэтай нагоды прэс-канферэнцыю".

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

КОРАТКА

З палёгкай?!

У Беларусі адмененыя тры зборы ў мясцовыя бюджэты.

У прыватнасці, адменены збор за права гандлю, які раней прадпрыемствы плацілі штомесяц. Ён складаў ад 15 тысяч да 1,5 млн рублёў. Таксама зніклі зборы на будаўніцтва і вонкавую рэкламу на замежных мовах. У выніку прыбытак у абласныя бюджэты значна скароціцца.

Паведамляецца, што гэтыя страты абласцям будуць кампенсаваныя з рэспубліканскага бюджэту.

Пачынаюцца палёты па маршруце Мінск—Талін

Эстонская нацыянальная авіякампанія "Estonian Air" у лютым 2008 года пачне выконваць прамыя палёты з Таліна ў Мінск. Рэйсы будуць выконвацца тры разы на тыдзень. Першы з іх адбудзецца 11 лютага. Палёты будзе ажыццяўляць самалёт "SAAB 340" умяшчальнасцю 33 пасажыры. Авіякампанія спадзяецца, што расклад палётаў будзе зручны як для бізнесменаў, так і для турыстаў.

Сёння Аня, заўтра — Ала

У мінулым годзе ў Мінску 1529 чалавек змянілі імя, прозвішча альбо імя па бацьку. Як адзначаюць у Галоўным упраўленні юстыцыі Мінгарвыканкама, у апошнія гады ў сталіцы назіраецца тэндэнцыя павелічэння колькасці тых, хто жадае змяніць сваё імя. Так, у 2004 годзе такіх было 984 чалавекі, у 2005-м — 1065, а ў 2006-м — ужо 1423 чалавекі.

Вада — бяда

Патануць у ванне. Не лёгка, а вельмі лёгка. У Беларусі за 2007 год, згодна са статыстыкай Беларускага рэспубліканскага таварыства ратавання на водах (АСВОД), прыблізна 20 чалавек патанулі ў ваннах. Яшчэ 10 чалавек патанулі... ва ўласных калодзежах. Пра гэта паведаміў вядучы спецыяліст АСВОД Віктар Харошка.

Дарэчы, за мінулы год у вадзе загінулі 1040 чалавек.

ЗНАЁМЦЕСЯ

Кацярына САЛАЎЁВА:

«Ад "Маладога фронту" адмаўляцца не буду»

Працягваецца пераслед актывістаў незарэгістраванага "Маладога фронту". У дачыненні да 19-гадовай Кацярыны Салаўёвай з Полацка ўзбуджана крымінальная справа. Дзяўчыну абвінавачваюць ва ўдзеле ў незарэгістраванай арганізацыі.

Напярэдадні допыту ў пракуратуры "Народная воля" звязалася з Кацярынай.

— Яшчэ ў лістападзе мінулага года ў інтэрнаце, дзе я жыву, адбыўся ператрус, — расказвае дзяўчына. — Падчас яго правядзення аператыўнікі знайшлі ўлёткі незарэгістраванага "Маладога фронту", на якіх быў пазначаны мой кантактны тэлефон. Гэтыя ўлёткі і яглі ў аснову абвінавачання. Чаго чакаць ад допыту? Напэўна, нічога добрага. Аднак адмаўляцца ад таго, што я ўваходжу ў "Малады фронт", я не буду.

— Ведаю, што гэтая крымінальная справа для вас не першая...

— Так. Раней мяне абвінавачвалі ў знявазе дзяржаўных сімвалаў. У кастрычніку невядомыя знялі з даху Полацкай пракуратуры чырвона-зялёны сцяг. Па гэтым факце была распачата крымінальная справа. Абвінавачанне было прад'яўлена мне, бо супрацоўнікі міліцыі сцвярджаюць, што на дрэўцы знойдзены мае адбіткі пальцаў. Але тая справа пакуль "падвісла". Павінна адбыцца экспертыза, якая абвергне ці пацвердзіць, што адбіткі належаць менавіта мне.

— Кацярына, а як увогуле ты прыйшла ў "Малады фронт"?

— Мне блізкія ідэі гэтай арганізацыі. Я веруючы чалавек, які любіць сваю Радзіму. А "Малады фронт", як вы ведаеце, стаіць на гэтых каштоўнасцях — веры ў Бога і любові да Беларусі. Таму, калі я паступіла ў Полацкі дзяржаўны універсітэт, вырашыла ўступіць і ў арганізацыю. Усё пачыналася з суполкі, у якую ўваходзілі каля 10 чалавек. Зараз жа полацкая арганізацыя "Маладога фронту" налічвае значна больш сяброў, чым было на самым пачатку.

— Кацярына, ваша дзейнасць у "Маладым фронце" перашкаджае вучобе. Ці ёсць праблемы ва універсітэце?

— Зараз я вучуся на другім курсе гісторыка-філалагічнага факультэта. З праблемамі, канечне, сутыкаюся, але яны пакуль не глабальныя. Хаця бліжэйшая сесія пакажа... Дагэтуль я іспыты здавала амаль без праблем. Хаця не магу сказаць, што я выдатніца. Атрымліваю розныя адзнакі — ёсць васьмёркі і дзевяткі, сустракаюцца і пяцёркі... Усё залежыць ад падрыхтоўкі.

— А як бацькі ставяцца да вашай дзейнасці ў "Маладым фронце"?

— Падтрымліваюць. Спачатку яны прасілі, каб усё было ціха, каб я па магчымасці пазбягала праблем з праваахоўнымі органамі. Аднак у нашай краіне гэта немагчыма. Калі чалавек мае пункт гледжання, які адрозніваецца ад афіцыйнага, у той ці іншай ступені ён абавязкова сутыкнецца з так званымі "кампетэнтнымі органамі"... Зараз бацькі за мяне, канечне, перажываюць. Але яны ў мяне людзі веруючыя і гаворыць, што на ўсё воля Бога. Ім, зразумела, цяжка, але я ўдзячна маці і тату за тое, што яны мяне падтрымліваюць.

— Кацярына, артыкул, па якім цябе абвінавачваюць, прадугледжвае суровае пакаранне. Даруй за пытанне, але да самага горшага ты гатовая?

— Маральна гатова. Але пакуль ёсць спадзяванне, што ўсё абыдзецца.

Віталь ГАРБУЗАЎ.

P.S.

Над Кацярынай Салаўёвай адбыўся суд. Яе прызналі вінаватай у нанясенні некалькіх палітычных графіці на будынак Полацкага гарвыканкама.

Працэс у дачыненні да Кацярыны Салаўёвай вяла суддзя Абрамава. "Суддзі галоўнае было як мага хутчэй скончыць гэты працэс, — каментуе прысуд Салаўёва. — Суддзя нават не ўлічыла той факт, што пры затрыманні мяне збівалі, абражалі, спрабавалі падпаліць валасы. Сведка з боку міліцыі спадар Афіцэраў хутка даў патрэбныя тлумачэнні, і мяне прызналі вінаватай".

ОНИ И МЫ

Иван БАМБИЗА:

«На балык не все бросаются»

В последнее время некоторые депутаты Палаты представителей все чаще и чаще в Овальном зале задают министрам вопрос: как прожить на 200—300 тысяч, если более-менее приличная вареная колбаса стоит около 12 тысяч белорусских рублей, а балык — 50.

"Народная воля" спросила у вице-премьера Иваны Бамбизы, который накануне Нового года делал доклад в Овальном зале, знает ли он, как жить на 200—300 тысяч и ни в чем себе не отказывать...

— Знаю — *работать надо, — ответил Иван Михайлович.* — Надо заниматься модернизацией наших производств. Почему правительство очень серьезно взялось за инвестиционную и инновационную деятельность? Не решим мы эту задачу — думать о том, что завтра у нас появятся возможности по повышению заработной платы, по повышению доходов — это будет просто иллюзия. Поэтому так жестко сегодня мы и относимся к реализации этих программ. Они позволят на порядок увеличить заработную плату наших людей.

— А что делать тем людям, которые сейчас получают 200 или 500 тысяч?

— Это вопрос, как говорится, на засыпку: можешь отвечать — можешь не отвечать... Работать. Вместе с правительством думать над повышением заработной платы.

— Если не секрет, сколько составляет ваша зарплата?

— Достаточно. Во всяком случае, я не жалуюсь.

— А когда приходите в магазин, не ужасаетесь, как выросли цены на вареную колбасу, балык?

— На балык и колбасу? Ну, я думаю, что, во-первых, на балык не все бросаются, а только отдельные наши граждане покупают балык. Я скажу прямо: я тоже им не увлекаюсь. Копчености — это вредно для здоровья, надо это учитывать. А что касается вареной колбасы, то мы контролируем цены на социальные продукты — на вареную колбасу, молочные продукты — то есть только то, что имеет высокую потребность, это контролируется сегодня. И они у нас ниже, чем в Российской Федерации.

— Ну а соки, фрукты — с зарплаты 200—300 тысяч их тоже не особенно себе позволишь, а ведь они полезны для здоровья...

— Я с вами согласен, что мало денег. И я сказал, что мы делаем для того, чтобы изменить ситуацию. Как я уже говорил в своем докладе, на сегодняшний день мы на 16—19 процентов реальные доходы населения запланировали увеличить. Все берется только оттуда — из продукции. Произведем продукцию — будет наполнение бюджета и пополнение фонда заработной платы предприятий. Других вариантов нет. Поэтому никто не будет обещать: мол, граждане, завтра мы вам все дадим. И в этом нет необходимости. А вот сказать: граждане, давайте вместе с вами мы завтра организуем так работу на наших предприятиях, чтобы производить конкурентоспособную продукцию в достаточном ее количестве, увеличивать объемы поставок, в том числе на экспорт. Вот отсюда будут формироваться наши источники дополнительных доходов, и тогда мы не будем говорить, что заработной платы в 250—300 тысяч недостаточно.

Конечно, в районных центрах, в небольших поселениях уровень заработной платы значительно ниже, чем в областных центрах, на крупных промышленных предприятиях. Мы решаем этот вопрос системно: разработана программа развития малых и средних городов, она утверждена указом президента, разработана и программа инвестиционная. Мы выбрали инновационное развитие, которое направлено на развитие этих проблем через создание новых производств, модернизацию действующих, через создание правового поля, чтобы пошли инвестиции в эти регионы. Мы создаем правовое поле и привлекательные экономические условия, чтобы росла региональная экономика... Все проблемы надо решать системно...

Денег всегда не хватает. И это нормальное явление — я имею в виду, если человек все время чувствует неудовлетворенность своими доходами. Это хорошо, это значит, что у него всегда будет стимул для того, чтобы свои доходы увеличивать, а это соответствует и интересам государства, и гражданина — чтобы доходы росли.

— А пенсионеры? Что они могут позволить на свою жалкую пенсию?

— Мы постоянно отслеживаем динамику доходов малообеспеченных людей, пенсионеров и так далее. И стремимся, чтобы в случае необходимости принятия решения по платежам, по услугам жилищно-коммунальным, по ценам розничным на рынке доходы все равно опережали динамику роста расходов. Это принципиальная политика государства. Ну а достаточно —недостаточно... Я уже сказал, что денег всегда недостаточно.

Марина КОКТЫШ.

ДРУГОЙ ВЗГЛЯД

Александр ЧУБРИК, экономист:

— Отрадно слышать самокритику из уст народных избранников — "нормальное явление ... когда человек все время чувствует неудовлетворенность своими доходами" и зарплата "достаточная, я не жалуюсь". Кроме того, довольно цинично призывать граждан "думать вместе с правительством" о росте своих зарплат — многие из тех, кто хотел повышения своих доходов, просто уехали из страны в Россию, Европу и даже Украину. Наше бесконечное "совершенствование", создание "благоприятных полей" и тому подобное вмешательство государства в экономику — это основное препятствие на пути роста доходов граждан. В Литве средняя зарплата в 2007 году приблизилась к 800 долларам, в России — перевалила за 600, в Эстонии — за 1200, а в Беларуси — не достигла и 350. Неужели наши люди такие "непроизводительные"? Видимо, проблема все-таки в самой системе, которая построена на максимальном контроле государства в ущерб возможностям заработать самостоятельно. В Беларуси больше других зарабатывают именно те, кто максимально далек от государства (за исключением чиновников, доходы которых довольно высоки по белорусским меркам). А вот те самые 200—500 тысяч — это доходы тех, о ком государство более всего "заботится", тех, кто от него зависит. Поэтому единственный ключ к повышению доходов граждан — это дать им возможность заработать.

Наталья НАРКЕВИЧ, служащая:

— Меня возмущает такой подход к проблеме маленьких зарплат. Я считаю, что каждый человек сам должен решать, покупать ему балык или не покупать, полезен он для него или вреден. Человек сам должен делать свой выбор.

Какая разница, где ты работаешь - на крупном предприятии или в поликлинике? И там, и там зарплата должна быть достойной, соизмеримой с реальными ценами!

Почему зарплата не растет такими же темпами, как цены в магазинах?

И почему я, работая на двух работах, должна платить такие огромные налоги?

И почему в Украине, Литве и даже Швеции цены на продукты и одежду гораздо ниже, чем у нас? А ведь тамошнюю зарплату не сравнить с нашей!

Если бы министры отказались от своих непомерно высоких зарплат, если бы они, как и многие граждане нашей страны, вынуждены были есть только полезные капусту, картошку вприкуску с дешевой колбасой, то они бы, наверное, так не говорили.

Интересно, министры сами когда-нибудь пробовали колбасу, которая стоит меньше 10 тысяч?..

ЮРИДИЧЕСКАЯ КОНСУЛЬТАЦИЯ

Законы о труде должны служить людям

Законом от 20 июля 2007 г. внесены многочисленные изменения и дополнения в Трудовой кодекс Республики Беларусь. Они вступают в силу с 26 января 2008 года. В этой связи следует обратить внимание на наиболее важные нововведения в трудовое законодательство.

Прием и перевод на другую работу

В соответствии с пунктом 2 статьи 16 Кодекса запрещается отказ в заключении трудового договора с лицом, приглашенным на работу в порядке перевода по согласованию между нанимателями. При этом приглашение должно быть оформлено письменно и процедура заключения трудового договора должна состояться в течение месяца со дня выдачи письменного приглашения, если стороны не договорились об ином.

В связи с предписаниями Декрета №18 от 24 ноября 2006 года "О дополнительных мерах по государственной защите детей в неблагополучных семьях" статья 30 Кодекса дополнена положением о возможности перевода работника, на которого возложена обязанность возмещать расходы на содержание детей, на другую работу. Основанием для перевода может быть нарушение трудовой дисциплины либо ненадлежащее выполнение работником трудовых обязанностей, а также согласование перевода с государственной службой занятости.

В случае перевода на другую работу у того же нанимателя с работником заключается трудовой договор в письменной форме и с соблюдением всех условий заключения договора.

В статье 33 Кодекса предусматривается, что в случае производственной необходимости наниматель имеет право перевести работника без его согласия на иное место работы. В частности, законной причиной для такого перевода признается необходимость замещения отсутствующего работника. Согласно части 3 этой статьи, такой перевод не может превышать одного месяца в течение календарного года. При этом "месяц" может состоять из совокупности отдельно взятых отрезков времени.

Расторжение трудового договора

Если раньше наниматель в соответствии с пунктом 7 статьи 42 Кодекса мог расторгнуть трудовой договор с работником в случае его появления на работе в состоянии алкогольного, наркотического или токсического опьянения, а также распития спиртных напитков на рабочем месте, то теперь будет применяться формулировка "в рабочее время или по месту работы".

Эта формулировка носит расширительный характер. Слова "в рабочее время" можно трактовать и без привязки к "месту работы". Например, если работник "принял дозу" за пределами предприятия, но это было в рабочее время. Слова "по месту работы" следует понимать также широко: и во время работы, и после работы.

Некоторые изменения претерпела процедура расторжения трудового соглашения (ст.43 Кодекса). Теперь наниматель вправе по своему усмотрению расторгнуть договор, если не представляется возможным перевести работника (даже с его согласия) на другую работу. В случае ликвидации организации, прекращения деятельности индивидуального предпринимателя, сокращения численности или штата работников наниматель вправе с согласия работника заменить предупреждение о предстоящем увольнении (оно делается за два месяца) выплатой компенсации в размере двухмесячного заработка.

Несколько изменился пункт 5 статьи 44 Кодекса, который определяет процедуру прекращения трудового договора по обстоятельствам, не зависящим от воли сторон. Одним из таких обстоятельств признается вступивший в законную силу приговор суда, по которому исключается продолжение работы (в частности, лишение свободы с отбыванием срока в колонии или тюрьме). К этим обстоятельствам приравнено судебное постановление о трудоустройстве работника, если он обязан возмещать расходы, затраченные на содержание детей, находящихся на государственном обеспечении.

Трудовые отпуска, компенсации

В соответствии со статьей 150 Кодекса отныне будут предоставляться следующие виды отпусков: трудовые (основной и дополнительный), социальные (по беременности и родам, по уходу за детьми, в связи с обучением, в связи с катастрофой на ЧАЭС, по уважительным причинам личного и семейного характера).

Продолжительность основного отпуска не может быть менее 24 календарных дней. Если речь идет о более длительном отпуске, то условия его предоставления устанавливаются правительством по согласованию с президентом.

В новой редакции Кодекса изменяются правила предоставления дополнительного отпуска за работу с вредными и (или) опасными условиями труда и за особый характер работы (ст.157). Работникам с такими условиями труда дополнительный отпуск будет предоставляться на основании аттестации рабочих мест.

Согласно статье 158 Кодекса, дополнительные отпуска за ненормированный рабочий день могут устанавливаться нанимателем продолжительностью до 7 календарных дней за счет собственных средств. Дополнительные отпуска за продолжительный стаж работы в одной организации (ст.159 Кодекса) могут устанавливаться нанимателем за счет собственных средств на срок до трех календарных дней.

Некоторые изменения коснулись вопроса о компенсации отпусков. В соответствии со статьей 161 Кодекса по соглашению между работником и нанимателем часть трудового отпуска может быть заменена денежной компенсацией, если продолжительность отпуска превышает 21 день. Однако такая компенсация не допускается при предоставлении отпусков беременным женщинам, инвалидам, работникам моложе 18 лет, за работу в зонах радиоактивного загрязнения, а также дополнительных отпусков за работу с вредными и опасными условиями труда и за особый характер работы.

В статье 190 Кодекса определяется перечень оснований, необходимых для предоставления отпуска без сохранения зарплаты (продолжительностью не более 30 календарных дней), в том числе по семейно-бытовым причинам.

* * *

Таковы некоторые изменения и дополнения, которые внесены в трудовое законодательство. Подробнее о них можно причитать в Законе "О внесении изменений и дополнений в Трудовой кодекс Республики Беларусь" от 20 июля 2007 года № 272-З.

Михаил ПАСТУХОВ, Юрий ТОПОРАШЕВ, юристы ОО "Белорусская ассоциация журналистов".

Народная Воля http://www.nv-online.info
17 СТУДЗЕНЯ 2008 г.

ЁСЦЬ ПЫТАННЕ...

Шанс застаецца

Я працую настаўнікам. Нас усіх ужо пісьмова папярэдзілі, што з гэтага года адпачынак будзе значна скарочаны, кіраўніцтва нашай установы прымусіла ўсіх распісацца пад адпаведным паведамленнем, а тым, хто адмаўляўся, паведамілі, што на працягу месяца яны будуць звольнены. Ці правамоцны такія дзеянні?

Марына Сідарава, г.Мінск.

На самай справе, пытанне аб колькасці дзён адпачынку для настаўнікаў пакуль не вырашана. Як нам паведамілі ў Міністэрстве адукацыі, гэтая дзяржаўная ўстанова прапануе не скарачаць адпачынкі для педагогаў, якія непасрэдна заняты ў навучальным працэсе, і настойвае, каб для іх быў захаваны адпачынак у 56 дзён. Канчатковае рашэнне будзе прынята ў канцы студзеня.

Алена НОВІКАВА.

ЧУЛІ?

Трансплантолагі амаль гатовы

У гэтым годзе беларускія медыкі павінны правесці першую аперацыю па трансплантацыі печані.

Пра гэта паведаміў галоўны пазаштатны трансплантолаг Міністэрства аховы здароўя, намеснік галоўнага ўрача па лячэбнай рабоце 9-й клінічнай бальніцы Мінска Анатоль Ус. Брыгада спецыялістаў, у якую ўваходзяць хірургі, урачы-рэаніматолагі, анестэзіёлагі, ужо прайшла стажыроўку ў вядучых клініках Германіі і Расіі.

Аперацыя пройдзе ў Рэспубліканскім цэнтры трансплантацыі органаў і тканак, які ў гэтым годзе павінен адкрыцца ў 9-й клініцы. Дарэчы, тут будуць таксама перасаджваць сэрца і ныркі. Пакуль у Мінску робяцца толькі аперацыі па перасадцы нырак, коснага мозгу і ствалавых клетак пупавіннай крыві.

Аборты стали платнымі

В поликлиниках на десять наименований расширен список платных медицинских услуг.

В их число войдут аборты, гинекологический и урологический массаж, индивидуальная подготовка беременных к родам и грудному вскармливанию. За деньги подберут диету, проведут исследование сперматограммы и биопсийного материала. По желанию пациента, который выписался из больницы, на дом к нему будет приходить врач из больницы или поликлиники.

Что еще будут делать платно?

— Определение опухолевых маркеров, кариотипа человека.

— Флюоресцентная ангиография, кератопография, электроретинография, визометрия, электростимуляция наружных мышц глаза и век.

— Расширенная кольпоскопия.

Елена НОВИКОВА.

СІТУАЦЫЯ

Маладыя хочуць жаніцца 08.08.08

У Магілёўскім аддзеле загс ужо практычна завяршыўся папярэдні запіс на ўрачыстую рэгістрацыю шлюбу 8 жніўня гэтага года: вольных месцаў не засталося.

Маладыя людзі вераць, што магія лічбы 8, сімвала бясконцасці і ўдачы, прынясе ім вечнае каханне і працвітанне. 60 пар магілёўцаў вырашылі гуляць вяселле менавіта ў гэты дзень.

Запіс на рэгістрацыю шлюбаў пачаўся 3 студзеня, і ў гэты дзень ля дзвярэй загса ў Магілёве стаяў натоўп народу. Гавораць, супрацоўніцы аддзела яшчэ ніколі не атрымлівалі так шмат асабістых просьбаў ад сяброў і сваякоў: усе хочуць знаёмых прыстроіць на шлюб у пятніцу, 8 жніўня.

Такі бум ужо назіраўся летась 07.07.07 і 22 верасня, калі, паводле нейкіх прадказанняў, быў шчаслівы дзень для таго, каб жаніцца. Між тым у загсе лічаць — сапраўднае шчасце залежыць не ад даты, а выключна ад умення і жадання мужа і жонкі пабудаваць сваё шчасце.

Дзесятак гадоў таму рэлігійныя падзеі і святы сталі трывала ўплываць на рэгістрацыю шлюбаў. Цяпер у пасты мала хто жэніцца, нават калі ў сем'ях маладых не прытрымліваюцца саміх пастоў. Найсучасныя павевы — астралогія, нумералогія, фэн-шуй.

— Мы верым, што васьмёрка — шчаслівая лічба, — упэўнены дзяўчына і яе малады чалавек. — Тры васьмёркі — тройчы ўдача. Калі жаніцца — то толькі 08.08.08!

— А я цяпер не веру ў гэта, — прызнаецца жанчына. — Я таксама карпатліва абірала дату — каб не ў высакосны год. І паста не было, і сем мастоў праехалі. І дарма — мы з мужам разышліся.

— Гавораць, калі ў маі ажаніцца — усё жыццё будзеш маяцца, — расказваюць супрацоўніцы Магілёўскага аддзела загс. — Але ў нас амаль усе юбілейныя вяселлі спраўляюць тыя, хто браў шлюб у маі. Так што жаніцеся ў любыя дні і будзьце шчаслівыя!

Сваёй кульмінацыі шлюбны ажыятаж дасягне, прадказваюць, 11.11.11. Бо 12.12.12 выпадае на пост перад святам Нараджэння Хрыстова. Наступныя магічныя лічбы выпадуць толькі ў новым тысячагоддзі.

Сяргей ГУТАРЭВІЧ,
www.bulletinonline.org

ТАКОЕ ЖЫЦЦЁ

Маленькія дзеці — вялікія праблемы

...Нейкім цяжкім атрымаўся мінулы год. Восенню ў Каліфорніі гарэлі лясы, былі загінуўшыя. Усё б нічога, ды гарэлі яны вакол знакамітага Малібу. Для даведкі: кажуць, там жыве ледзь ці не ўвесь Галівуд, пачынаючы ад Мэла Гібсана і заканчваючы Дэні дэ Віта. Увогуле, жывуць там не бедныя. Калі акцёру плацяць 20 мільёнаў долараў за фільм, то яму, думаю, няцяжка адбудаваць сабе новы дом узамен згарэўшага. Таму я ім спачуваў, але асабліва не перажываў. Мы людзі простыя, незнакамітыя. І праблемы ў нас простыя. Хаця адначасова і складаныя. Напрыклад: як пражыць маці-адзіночцы, калі ў яе двое дзяцей, хлопчык і дзяўчынка? Пагадзіцеся, гэта будзе мацней, чым " Фауст" Гётэ. Асабліва ў гэты час і ў гэтай краіне.

БПМ

Абрэвіятура БПМ заўсёды прыводзіць мяне ў нервовы экстаз, бо нагадвае другую, больш вядомую: БМП — баявая машына пяхоты. Аказваецца, зусім мірная рэч — бюджэт пражытачнага мінімуму. У кантэксце гэтага артыкула, трэба сказаць, не зусім мірная.

Савет міністраў прыняў пастанову № 1222, у якой гутарка ідзе аб парадку прызначэння і выплаты дапамог сем'ям, якія вырошчваюць дзяцей. Карацей, пры нараджэнні першага дзіцяці выплачваецца пяціразовы БПМ, другога і наступных — сяміразовы. Ну, выдатна, дзяржава вырашае ці робіць выгляд, што вырашае, дэмаграфічную праблему. Дык робіць выгляд або ўсё ж вырашае?

На сённяшні дзень БПМ для дзяцей ва ўзросце да трох гадоў складае 157.890 рублёў. Многія маладыя маці і вырашылі па прастаце душэўнай, што гэта і ёсць новы існы памер дапамогі. І жорстка памыліліся. Бо на самай справе гэта дапамога складае 60% БПМ -120.690 рублёў. Такім чынам, сума вырасла на 0,2%. Атрымаўся натуральны здзек. Мамы гэта так і ўспрынялі. Некаторыя пісалі ў газеты: не трэба друкаваць падобныя даныя, газетная папера выходзіць дарагэй.

Адказ на пастаўленае пытанне — урад вырашае праблему або робіць выгляд — напрошваецца адзін: робіць выгляд. У гэтым сэнсе, цікавы факт: эстрадная выканаўца на літару Ж. робіць-такі рэкламны тур у падтрымку нараджальнасці. Як гэта будзе выглядаць, што Ж. будзе гаварыць на сваіх канцэртах, уяўляецца з цяжкасцю. Аднак і канцэрты Ж. , і намаганні ўрада можна ставіць на адну прыступку.

Нетыповая тыповасць

Уявіце сітуацыю. Мужчына, жанчына, знаёмства, сустрэчы, словы, якія жанчына, кажуць, любіць, потым дзеянні вядомага натуральнага характару, а ў выніку — дзеці. Прычым двое дзяцей адразу. Ірына, так пазначым гераіню, чалавек рэальны, але не прыхільніца публічнасці.

Малады тата спачатку дапамагаў маці сваіх дзяцей, а вось ад афіцыйнай рэгістрацыі шлюбу непрыгожа ўхіліўся. Потым знік зусім. Тут гісторыя пакуль таксама тыповая: бягуць жа, мярзотнікі, бягуць. А далей Ірына засталася сама з двума дзецьмі. Форс-мажор у чыстым выглядзе. У адным Ірыне пашанцавала: яшчэ да ўсёй гэтай "рамантыкі" яна атрымала ад работы кватэру. Аднапакаёўку — хто ж ведаў, што дзеці ўвогуле будуць, ды яшчэ двое? Пытанне паўстала рубам: што рабіць?

Выйсце намалявалася, як водзіцца, адно — ехаць да бацькоў. Яны ў Ірыны былі яшчэ не старыя, да таго ж жылі ў вёсцы. Здаровае асяроддзе, здаровая простая ежа, што трэба яшчэ? Толькі адно — думаць пра будучае, якое ўяўлялася дастаткова туманным. Як пражыць у дарагім горадзе Мінску з двума дзецьмі?

У бацькоў Ірына была два з паловай гады. І вярнулася ў Мінск, бо моцна задумалася пра гэтае самае будучае. Трэба было падымаць дзяцей, а значыць, думаць пра вяртанне на работу раней тэрміну, уладкоўваць двайнятак у яслі-сад. Тым больш, дзеці акрэплі і дасягнулі крытычнага ўзросту. Наконт апошняга словазлучэння — гэта зусім не памылка.

Калі дзіця дасягае узросту ў 1,5 года і афармляецца ў садок, то дапамога, якую дзяржава плаціць маці, змяншаецца роўна напалову. На дваіх дзяцей Ірына атрымлівала 300 тысяч, па 150 тысяч на душу. Цяпер дзеці ходзяць у сад, і дапамога на іх складае 150 тысяч. З усімі выцякаючымі адсюль наступствамі...

Аб наступствах

Самая галоўная і балючая праблема для Ірыны, натуральна, хранічная адсутнасць грошай. Але чаму? Самы просты адказ: таму, што няма. Але хто прыдумаў такі парадак? І па якой прычыне дзяржава, насельніцтва якой з кожным годам безупынна змяншаецца, так ставіцца да маці-адзіночкі, у якой двое дзяцей? Натуральныя пытанні, давайце шукаць адказы.

Ва ўпраўленні сацабароны Маскоўскага раёна сталіцы мне ветліва патлумачылі ўсё. Існуе "Палажэнне аб парадку выплаты дапамог...", прынятае ўрадам 17 сакавіка 2004 г., №302 (удакладняючы дакумент прыняты 20 жніўня таго ж года). Вось там усё і распісана. У прыватнасці, тое, што пасля дасягнення дзецьмі ўзросту ў 1,5 года, калі ён наведвае садок, дапамога змяншаецца ўдвая. На першы погляд, больш-менш лагічна. З другога боку, няўжо дзеці не хочуць есці пасля садка або ў выхадныя? Да таго ж, наколькі я ведаю па ўласным вопыце, дзіцячы садок не абавязаны апранаць і абуваць сваіх выхаванцаў. Я гэта да таго, што мілы жаночы голас удакладніў:

— Калі дзіця наведвае садок, то гэта значыць, што дзяржава бярэ клопат аб ім на сябе. Па гэтай прычыне дапамога змяншаецца.

— Добра. Але ж маці-адзіночка, двайняты!.. Як вы самі ставіцеся да падобнай сітуацыі?

— Вой, я разумею! — тут у чыноўніцы прачынаецца адчуванне маці. — У мяне ў самой двое дзяцей. Канешне, тут не ўсё прадумана. Але ж не мы законы прымаем, мы толькі абавязаны іх выконваць. А парушым... Ведаеце, патэлефануйце ў сектар быту!

Знаёмы прыём — адфутболіць. Тэлефаную. Тлумачу. Мне адказваюць літаральна наступнае:

— Усё правільна. Ёсць закон, яго трэба выконваць. Маці-адзіночка? Ну, я не ведаю, трэба было раней думаць... Потым, калі такая сітуацыя, яна магла б выйсці на работу. Хаця б на чатыры гадзіны ў дзень.

— Але ў яе дзеці пасля тыдня ў садку захварэлі. І яна адна. Якая работа?

— Гэта так. Дзеці павінны адаптавацца. На гэта патрабуецца іншы раз каля года. Але ж вы зразумейце таксама, у законе нічога не сказана пра адаптацыю!

Вось цікава: хто ж распрацоўваў такі заканадаўчы акт і аб чым пры гэтым думаў? Дакладна скажу — мужыкі пісалі. Можна падумаць, яны і дзяцей нараджаюць, і выхоўваюць.Але ў іх функцыя, як вядома, значна прасцейшая. Што датычыць мужоў дзяржаўных, то іх задача больш складаная: на чым (кім) эканоміць? На дзецях? Прынята аднагалосна, адзін устрымаўся. Прыкладна так.

— Скажыце, а на што можа разлічваць гэта жанчына?

— Ну, дапусцім, яна можа звярнуцца ў тэрытарыяльны цэнтр сацыяльнага абслугоўвання насельніцтва. Там складаецца акт, і калі ў цэнтры вырашаць, то яна будзе атрымліваць дапамогу. Праўда, не вельмі вялікую. Таксама ёй будуць дапамагаць "гуманітаркай".

Ясна. Дапамога, але невялікая. "Гуманітарка". Нагадваю аб'яву на прыпынку:"Прадаюцца дзіцячыя боцікі, на 2-3 гады, у добрым стане, 26 тысяч". Танна. Але ў выпадку Ірыны плаціць прыйдзецца 52 тысячы. Што называецца, суровая рэальнасць: Ірына за ўсё плаціць удвая. Вось ужо сапраўды задумаешся: дзеці ў нас — гэта шчасце або праблемы?

А дзяржава клапоціцца. Так, злёгку, мімаходзь. Затое можна пакласці яшчэ адну цаглінку, больш віртуальную, чым рэальную, у незразумелае збудаванне пад назвай "працвітаючая Беларусь".

У чым віна Ірыны?

Дзіўна ўсё ж такі атрымліваецца. Вось з'явіліся на свет два новыя грамадзяніны Рэспублікі Беларусь. Ну, не зусім па агульнапрынятых правілах, дык што з таго? У іх ёсць маці, у дзіцячы дом сваіх дзяцей яна здаваць не збіраецца — гэта яе дзеці і кропка. Яна добрая маці. Каму ад гэтага дрэнна? Атрымліваецца, толькі ёй самой ды яе дзецям. Дзеці ёсць, і гэта факт. Дык дапамажыце іх вырасціць! Дапамагаюць.Сяброўкі, родзічы, дзядуля з бабуляй.

Сяброўкі дзеляцца дзіцячай вопраткай, бацькі — грашыма і прадуктовай "гуманітаркай". Дапамога сацыяльна арыентаванай дзяржавы ў агульным раскладзе займае не такую ўжо вялікую долю. Дзіцячы садок — гэта выдатна, але за дваіх даводзіцца плаціць 50 тысяч. Плюс да ўсяго, у групе 30 дзетак замест 20 па норме. Так, раён новы, шмат маладых сем'яў, у якіх дзеці пераважна чамусьці маленькія. Той, хто праектаваў гэты мікрараён, ці падумаў аб гэтым? Можа, і падумаў, ды грошай на садкі далі менш. У выніку, у такой пераналенай групе аб індывідуальным падыходзе да кожнага дзіцяці гаворкі быць не можа. Ці не таму дзеці Ірыны захварэлі ўжо праз тыдзень?

Разам з тым дзяржава ўсё роўна клапоціцца і прыкладае намаганні. Напрыклад, калі ў вас нарадзіліся трайняты, то вам павінны даць бясплатную няню. Вельмі добра. Але калі двайняты, то няню вам не дадуць. Пра тое, што маці гэтых двайнят можа быць адзіночкай, у законе таксама нічога не сказана. Сектар быту пацвердзіў:

— Нельга. У палажэнні не сказана.

Зручная гэта штука — закон. Як за высокім плотам, за ім можна схавацца, адсядзецца і пазбегнуць нязручных пытанняў. Адсюль і дасюль, а далей — не наша справа. Звяртайцеся далей па інстанцыі. Разумею і нават не асуджаю. У нас такая дзяржава і такая арганізацыя ўлады. Спачатку распрацоўваецца закон, на першы погляд, справядлівы і дэмакратычны. Але ў яго закладваюцца маленькія непрыкметныя міны. Ты ідзеш па чыстым полі смела, і раптам — выбух і адарваная нага. А ў выканкаме табе растлумачаць: трэба чытаць і ведаць законы.

Вось вам канкрэтная сітуацыя: разбірайцеся, рабіце высновы і выключэнні з правілаў або папраўляйце закон, каб выключэнне стала правілам. Жыццё разнастайнае, спадары юрысты і заканадаўцы! Можна і самому трапіць на міну...

А ці быў хлопчык?

Некалі ў Ірыны была сяброўка. Гадоў сем таму ў яе таксама здарыўся раман, але з усходнім чалавекам. Яны паступілі мудра: паехалі на ПМЖ у Данію. Там нарадзіліся таксама ж двое дзяцей. Сям'я жыве ў Хрысціяніі, так раней называўся Капенгаген. Здаецца, эмігранты, але ніякіх матэрыяльных праблем у іх няма. Вось ужо шэсць гадоў сяброўка атрымлівае дапамогу ад каралеўства Дацкага, якой хапае на ўсё. І бацька, і маці наведваюць розныя курсы, дзе вучаць цяжкаватую дацкую мову і атрымліваюць новую прафесію.

...Дзве сяброўкі. Адна жыве на чужыне, і галоўная праблема для яе — настальгія. Другая жыве на радзіме. У яе праблема адна — як выжыць. Два светы, дзве сістэмы.

Ірыне не хапае грошай. Вось "чыста канкрэтна" не хапае. 150 тысяч ад дзяржавы і больш нічога. Пры гэтым трэба плаціць за кватэру, садок, штосьці есці самой і карміць дзяцей, апранацца самой і апранаць дзяцей. Ці хапае на гэта 150 тысяч? Пытанне нават не рытарычнае, а здзеклівае.

У мяне ўзнікаюць розныя падазрэнні. Відаць, той, хто складаў закон, зараней закладваў у яго як само сабой зразумелае, што маці адна не застанецца? Ёй будуць дапамагаць, у першую чаргу якраз не дзяржава. З гэтага вынікае, што заканадаўца свядома эканоміў на маці і дзецях. Так, ёсць муж, няхай утрымлівае сям'ю. Справядліва. А калі мужа няма і не прадбачыцца? Закон пра гэта маўчыць. Тады навошта такі закон?

Трэба сказаць, Ірына ні на што асабліва не спадзявалася і ўжо выйшла на працу. Але зноў пытанне: якая яна будзе работніца? Не ўсялякаму начальству спадабаюцца бясконцыя "бальнічныя". Могуць знайсці спосаб пазбавіцца. Пакуль што маці-адзіночка Ірына жыве ў стылі рок-групы "Рэд хот чылі пеперс", што перакладаецца як "Чырвоны гарачы чылійскі перац".

Сяргей ШАЎЦОЎ.

УВАГА!

Не забудзьцеся пра дэкларацыю

У Беларусі пачалася кампанія па дэкларацыі фізічнымі асобамі сукупнага гадавога даходу за 2007 год

Як паведамілі ў прэс-цэнтры Міністэрства па падатках і зборах, падатковую дэкларацыю абавязаны падаць фізічныя асобы, калі на працягу 2007 года яны атрымлівалі даходы, што падлягаюць абкладанню падаходным падаткам, ад некалькіх крыніц і іх сукупны гадавы даход перавысіў 7.519.992 рублі.

Грамадзяне, якія атрымалі даходы не па месцы асноўнай працы, калі іх падаткаабкладанне праводзілася па стаўцы 20%, падатковую дэкларацыю аб сукупным гадавым даходзе не падаюць.

У той жа час грамадзяне, на якіх не ўскладзены абавязак падаваць падатковую дэкларацыю, маюць права па ўласнай ініцыятыве падаць такую дэкларацыю ў падатковы орган па месцы жыхарства.

Незалежна ад любых умоў дэкларацыю абавязаны падаць фізічныя асобы, якія прызнаюцца падатковымі рэзідэнтамі Беларусі і атрымлівалі на працягу 2007 года наступныя даходы:

— даходы ад фізічных асоб, якія не з'яўляюцца падатковымі агентамі;

— даходы ад крыніц за межамі Беларусі;

— іншыя даходы, утрыманне падатку з якіх не ўскладзена на падатковых агентаў.

Да такіх даходаў, у прыватнасці, адносяцца:

— кампенсацыя маральнага ўрону, у тым ліку паводле рашэння суда, за выключэннем кампенсацыі маральнага ўрону пры страце працаздольнасці, звязанай з калецтвам або іншым пашкоджаннем здароўя, у сувязі са стратай кармільца, а таксама ўрону, прычыненага незаконнымі дзеяннямі органаў дазнання, папярэдняга следства, пракуратуры;

— даходы, атрыманыя фізічнымі асобамі ад бязвыплатнага адчужэння (у тым ліку шляхам продажу, мены, рэнты):

а) на працягу пяці гадоў больш чым адной кватэры, больш чым аднаго жылога дома, больш чым аднаго лецішча, больш чым аднаго садовага доміка з гаспадарчымі пабудовамі, больш чым аднаго гаража, больш чым аднаго зямельнага ўчастка, якія належаць ім на праве ўласнасці;

б) на працягу калядарнага года больш чым аднаго аўтамабіля або іншага транспартнага сродку;

— даходы, атрыманыя ад рэалізацыі акцый або іншых каштоўных папер, уключаючы даходы ад рэалізацыі імянных прыватызацыйных чэкаў "Жыллё" і "Маёмасць", іншай фізічнай асобе, долей заснавальнікаў (удзельнікаў) у статутным фондзе, паёў у маёмасці замежных арганізацый іншым фізічным асобам;

— даходы, атрыманыя фізічнымі асобамі за мяжой або з-за мяжы (заработная плата, прэміі і іншыя ўзнагароджанні, звязаныя з выкананнем працоўных абавязкаў, стыпендыі, падарункі ў грашовай і натуральнай форме, атрыманыя ад фізічных асоб, якія не з'яўляюцца блізкімі сваякамі, і г.д.);

— даходы, атрыманыя па працоўных дагаворах з фізічнымі асобамі, напрыклад, за працу ў якасці садоўніка, вартаўніка, шафёра, трэнера, ахоўніка і г.д.

Тэрмін падачы падатковай дэкларацыі (разліку) аб сукупным гадавым даходзе за 2007 год — не пазней за 1 сакавіка 2008 года.

Аляксей АРЭШКА.

Изменен размер «налога на поводок»

В Минске изменились ставки сбора за владение собаками и (или) использование их в предпринимательской деятельности.

Собаководы будут ежемесячно платить в городской бюджет 0,15 базовой величины, если их четвероногий друг или охранник достигает в холке 40 сантиметров, если его рост до 70 сантиметров — 0,4 базовой величины, выше 70 сантиметров — 0,7 базовой величины, если собака относится к опасным породам — 1,3 базовой величины.

Половина "налога на поводок", как обещают городские власти, пойдет на покрытие расходов предприятия "Фауна города" по отлову бродячих кошек и собак. Вторая распределяется следующим образом: 35 процентов — на дальнейшее строительство пункта приема и временного содержания животных, 10 — на сооружение и ремонт площадок для выгула собак, 5 процентов — на поощрение работников ЖЭС, которые занимаются учетом домашних питомцев.

Народная Воля http://www.nv-online.info
17 СТУДЗЕНЯ 2008 г.

У СОСЕДЕЙ

Украинский прорыв

Кабинет министров Украины принял за основу программу деятельности правительства "Украинский прорыв: для людей, а не политиков". Как пишет "Украинская правда", программа представлена на утверждение президенту страны, а также направлена в Национальную академию наук Украины для экспертной оценки, начинается работа с комитетами и фракциями Верховной Рады.

Помимо этого Тимошенко поручила вице-премьеру Украины Ивану Васюнику и министру экономики Богдану Данилишину организовать общественное обсуждение программы деятельности правительства.

Программа "Украинский прорыв" была в свое время разработана Блоком Юлии Тимошенко как предвыборная программа БЮТ и после утверждения лидера блока главой правительства стала основой деятельности Кабинета министров. Как утверждают разработчики, она направлена на "достижение экономического роста и кардинальное улучшение качества жизни людей, обеспечение в исторически сжатый срок перехода к инновационной модели развития экономики, развитие Украины как справедливого и конкурентоспособного государства". Программа, в частности, предусматривает рост зарплат и пенсий и выплаты долгов по вкладам в Сбербанк СССР.

Программа предусматривает прорывы Украины на таких направлениях, как конституционное, интеллектуальное, коррупционное, судебно-правовое, энергоэффективное, инвестиционное, транзитное, инновационное, строительное, предпринимательское, аграрное...

Оппоненты Тимошенко, в том числе представители Партии регионов, считают "Украинский прорыв" откровенным популизмом.

Превратить Францию в «душу нового Возрождения, в котором нуждается мир»

Президент Франции Николя Саркози предлагает новые проекты. Он выдвигает их под эгидой "политики цивилизации", с помощью которой он намерен осуществить во Франции глубокие перемены. О них рассказывает Le Temps.

"Политика цивилизации". Этот термин впервые прозвучал во время предновогоднего телеобращения Николя Саркози 31 декабря. Изобретатель термина философ Эдгар Морен оказался чуть ли не официальным мыслителем французской власти. "Я долго вчера разговаривал с Эдгаром Мореном, — сказал Николя Саркози. — Он сказал мне: "75% сказанного вами — хорошо". А суть термина раскрыта в ходе большой пресс-конференции, состоявшейся на днях.

О чем идет речь? О том, чтобы превратить Францию в "душу нового Возрождения, в котором нуждается мир". Чтобы "сделать людей немного счастливее, а их жизнь — немного легче". Чтобы "восстановить основы, правила, нормы", которые должны "помочь родиться новому миру" и "вновь сделать общество гуманным". Николя Саркози хочет восстановить ценности: вежливость, авторитет, образование, чувство величия и красоты.

Этот масштабный проект, замечает он, должен конкретизироваться в 2008 году и начнется с таких мер: написания новой преамбулы к Конституции, порученного Симоне Вейль, и создания нового индекса измерения благосостояния вместо ВВП. Это дело доверено лауреатам Нобелевской премии по экономике Амартии Сену и Джозефу Стиглицу.

"Я лично займусь этим строительством, — предупредил он. — Я не дам увязнуть этому проекту". Президент выступает за строительство нового небоскреба в районе Дефанс и мечтает о "великом Париже", который примирит исторический центр города с огромными предместьями.

2008 год должен стать годом структурных реформ после точечных мер (снижения налогов и смягчения режима 35-часовой рабочей недели), предпринятых в прошлом году.

Вернувшись к социальной тональности некоторых своих предвыборных выступлений, он подчеркнул свое желание идти "гораздо дальше в перераспределении прибылей". "То, что акционеры получают вознаграждение за свои инвестиции, — сказал он, — очень хорошо, но это не может быть альфой и омегой". Он пообещал увеличивать заинтересованность сотрудников в прибыльности предприятия.

Николя Саркози не отрекается от своих целей: снизить уровень безработицы к 2012 году до 5%, добиться более динамичного развития, реформировать страну, увеличив ее конкурентоспособность. "Я хорошо представляю себе масштабы того, что остается сделать, — заявил он на пресс-конференции. — Я говорю французам: результаты не заставят себя ждать".

ГАМБУРГ—ПЕКИН

Китай, Монголия, Россия, Беларусь, Польша и Германия договорились начать совместные работы по разработке железнодорожного маршрута между Гамбургом и Пекином

Он будет использоваться для перевозки грузов, отмечает China Daily.

По предварительным данным, товар из Германии в Китай по железной дороге будет доставляться за 18—20 дней. Это в два раза быстрее, чем на морских судах, поскольку кораблям необходимо выходить в Индийский океан, пишет BBC News. По железной дороге расстояние от Германии до Китая меньше на 10 тысяч километров. Всего поезд будет проезжать 9780 километров.

Китайские СМИ отмечают, что новый маршрут может быть запущен уже в 2009 году. С его помощью азиатские товары смогут быстрее поступать на европейские рынки. Чтобы доставка была еще более быстрой, страны договорились упростить процедуру пересечения границ поездами, следующими из Пекина в Гамбург и обратно.

Сложность введения нового маршрута заключается в том, что страны, участвующие в проекте, имеют различные типы железнодорожного полотна. Кроме того, перевозка грузов по железной дороге стоит дороже, чем на морских судах.

НАТО определила свои задачи на 2008 год

Нынешний год станет непростым для НАТО. На повестке дня стоит вопрос расширения. Относительному спокойствию в Афганистане угрожает эскалация конфликта в соседнем Пакистане. Решения требует и косовская проблема.

В апреле состоится саммит Североатлантического альянса в Бухаресте. На эту встречу члены организации возлагают особые надежды. По словам генерального секретаря НАТО Яапа де Хооп Схеффера, ожидается принятие важных решений. На повестке дня стоит обсуждение вопроса по дальнейшему расширению альянса.

"Немецкая волна" отмечает, что изначально встреча в столице Румынии была запланирована как саммит по расширению. Желание вступить в союз выразили Хорватия, Албания и Македония. Однако степень их готовности до сих пор остается предметом обсуждения. Ведь перед кандидатами на получение членства стоит целый ряд условий. К цели наиболее близка Хорватия, а вот с Албанией ситуация осложнена из-за вопроса по Косово. Да и позиция Москвы по этому вопросу не может не волновать.

Кроме того, президент США Джордж Буш хотел бы дать Украине и Грузии более конкретный ответ на их вопрос о перспективах вступления в альянс. Однако и в этом вопросе решение также придется принять не без оглядки на Москву, ведь отношения с Россией и так напряженные из-за намерения Вашингтона разместить в Восточной Европе элементы системы ПРО.

Несмотря на то, что в Афганистане сегодня задействовано более 40 тысяч военнослужащих ISAF, командование которыми осуществляет НАТО, ситуация в регионе далека от стабильности.

В этой стране нападения боевиков-смертников, взрывы самодельных бомб уже давно стали неотъемлемой частью жизни. Только в прошлом году в результате вооруженных конфликтов с повстанцами из движения "Талибан" в Афганистане погибло более 6 тысяч человек. США не перестают оказывать давление на своих союзников, требуя от них большего участия.

Больше войск в горячие точки планеты — такое требование звучит и в адрес Германии. В настоящий момент в Афганистане уже несут службу 3 тысячи немецких солдат. К тому же, как заметил министр иностранных дел, Франк-Вальтер Штайнмайер, в Косово дислоцировано 2800 военнослужащих бундесвера.

Эксперты всерьез обеспокоены развитием событий в Афганистане. Большинство волнует вопрос: "Что ожидает эту страну, если произойдет эскалация конфликта в соседнем Пакистане?"

НАТО претендует на роль гаранта безопасности в мире. Но чтобы доказать свою дееспособность, Североатлантическому альянсу предстоит еще многое сделать. И, наконец, 2008 год станет для организации годом подведения итогов, ведь в следующем году НАТО отпразднует свой 60-летний юбилей.

Кристофер ПЛАСС.

ПОЛЬША

Покорит ли премьер Туск Европу улыбкой?

"Покорит ли Туск Европу? Из-за улыбок и дружелюбных жестов Дональда Туска не видно слаженного перспективного политического плана" — под таким заголовком "Газета выборча" публикует аналитическую статью бывшего министра иностранных дел Польши, депутата Европейского парламента проф. Дариуша Росати.

Политика улыбок, которую премьер-министр Польши Дональд Туск и министр обороны Польши Радослав Сикорский применяют в отношении зарубежных партнеров, приносит облегчение после двух лет политики „сжатых зубов", в которой специализировалось правительство Ярослава Качиньского. Ведь со „сжатыми зубами" трудно вести переговоры. "Дружественные отношения и декларации важны — особенно в ситуации, когда их раньше не хватало, но они не решают проблем", — пишет Дариуш Росати. Польская внешняя политика стоит перед важными проблемами, с которыми партия „Право и справедливость" не только не сумела справиться, но и усугубила их.

Начало правления Дональда Туска было великолепным. Он отправился с визитами в Вильнюс, Брюссель, Рим, Берлин и Париж, а вскоре собирается посетить Москву, Киев и Вашингтон. Кроме того, Дональд Туск встретился с премьер-министрами стран Вышеградской группы, а также добился отмены эмбарго на поставки польского мяса в Россию. Везде Дональд Туск улыбался, посылал положительные сигналы, уверял партнеров в готовности к сотрудничеству — словом, говорил то, что партнеры хотели услышать.

Дариуш Росати также отмечает, что переговоры Дональда Туска с Ангелой Меркель закончились полным провалом. "В польско-немецких отношениях не хватает трудных вопросов, но основой их решения должна быть стратегическая идея общих интересов", — подчеркивает бывший глава польской дипломатии. Также в отношениях с Францией Польша должна находить общие интересы. Дариуш Росати считает, что важным является решение проблемы противоракетного щита в контексте укрепления отношений Польши с США, а также с точки зрения отношений с европейскими партнерами.

„Восточная политика Польши должна учитывать разницу в политической ситуации наших восточных соседей, а также факт, что ее эффективность в большой степени зависит от сотрудничества с европейскими партнерами в рамках ЕС. Основной целью должна быть поддержка европейских устремлений Украины, поддержка Беларуси в постройке демократии и гражданского общества, а также постепенное решение спорных вопросов и выстраивание полноправного партнерства с Россией", — подчеркивает Дариуш Росати.

КАЛЕЙДОСКОП

Зима перепутала север и юг

Мощные снегопады и жестокие морозы стали причиной многочисленных смертельных случаев и серьезных перебоев в деятельности различных инфраструктур в Центральной Азии, Иране, Афганистане и Пакистане.

В Киргизии, где в начале нового года установились необычайно низкие температуры, по данным правительственных служб, насмерть замерзли 50 бездомных.

В Таджикистане, где столбик термометра даже днем не поднимается выше минус 10 градусов Цельсия, людям приходится бороться с холодом в условиях отсутствия света: поставки электроэнергии из Туркмении и Узбекистана в связи с холодами резко сокращены.

В Иране снегопады привели к тому, что восемь человек, оказавшихся запертыми в своих машинах, замерзли насмерть. Еще десятки тысяч автомобилистов пришлось спасать чрезвычайным службам страны. Снег шел даже в пустынных районах Ирана, где его не видели уже несколько поколений.

К смертельным случаям привели снегопады и в Афганистане: здесь в провинции Гор на западе страны пять человек стали жертвами лавины. К серьезным перебоям в работе транспорта и к человеческим жертвам привели снегопады и в соседних северо-западных провинциях Пакистана, откуда, в частности, сообщается о гибели в результате схода лавины семерых солдат.

Император о Латвии

Император Японии Акихито опубликовал несколько пятистрочных стихотворений о событиях, которые произвели на него наибольшее впечатление в прошедшем году.

Одно из стихотворений, как сообщает DELFI, посвящено визиту монарха в латвийский Музей советской оккупации.

Материалы о жителях Латвии, депортированных в Сибирь, напомнили императору о судьбе японских военнопленных, попавших в советские лагеря после Второй мировой войны.

Лента.Ру предлагает свой перевод:

В ледяной тюрьме
Их день за днем изнурял
Сибирский холод,
Наших солдат на этой,
Самой последней войне.

Дорога к жениху

Свадебный кортеж невесты в Йемене преодолел окольными путями до дома жениха 750 километров вместо 160-ти и пересек пять провинций на пути следования, сообщает сирийская газета "Ас-Саура".

Родные девушки и она сама проделали столь долгий путь, чтобы обогнуть город Замар, опасаясь мести со стороны жителей этого населенного пункта. За неделю до начала свадебного путешествия уроженец деревни совершил убийство в городе Замар, и родственники невесты боялись, что на них падет месть его разгневанных жителей.

Впервые женился в 68 лет

Популярнейший чешский певец Карел Готт впервые официально женился в 68 лет, сообщает сенсационную новость Чешское информагентство ЧТК.

Готт решил жениться на своей давней подруге Иване Махачковой, которая младше его на 36 лет. Бракосочетание состоялось в США в Лас-Вегасе.

Чешский "золотой соловей" подтвердил журналистам, что его супруга ждет второго ребенка. 20 месяцев назад Махачкова родила Готту первую дочь — Шарлотту. Карел Готт женился первый раз, при этом у него есть две взрослые внебрачные дочери — Доминика и Люция.

Многократный лауреат премии "Золотой соловей" и "Чешский соловей" живет в Праге в шикарной вилле на Бертрамке (элитный район чешской столицы).

Протест поцелуем

С конца прошлого года в ЮАР вступили в силу ужесточения в законодательстве, касающиеся наказаний за половые преступления. Теперь действует запрет на поцелуи и нежности, распространяющийся на лиц, не достигших 16-летнего возраста даже в том случае, если молодые люди делают это добровольно. По всей стране организуются флэш-мобы, участники которых демонстративно обнимаются и целуются, протестуя против нового запрета. Об этом пишет Die Presse.

45 евро — и поспи с коровой

Постоянно появляются новые формы антистрессовой терапии. Новейшее голландское изобретение — погружение наиболее уставших работников в сельскую обстановку.

Одна ферма на юге страны предлагает расслабиться за приемлемую цену в 45 евро... обнимая буренок.

Хозяева предприятия заверяют, что менеджеры, полицейские и госслужащие часто обращаются к ним, чтобы войти в контакт с природой и забыть о напряженности трудовой жизни. В цену включен предварительный рассказ о психологии коров и показ графических изображений животных.

Затем клиенты вступают в контакт с животными, обнимают их и даже могут поспать с ними днем. Хозяева фермы уверяют, что это полезно и для коров — некоторые животные после таких сессий дают в два раза больше молока, сообщает издание Voz De Galicia.

Самый тупой преступник

В Южной Африке взят с поличным злоумышленник, который, по мнению полиции, имеет все основания претендовать на звание "самого тупого преступника" в этом году.

Молодой человек 25 лет, так поразивший полицейских в столице страны Претории, в выходные пришел в полицейский участок и заявил, что банда грабителей отобрала у него мобильный телефон, угрожая застрелить.

Когда один из детективов при нем набрал номер якобы похищенного телефона, звонок раздался прямо из кармана потерпевшего.

"Несколько минут он от шока ничего не мог сказать", — рассказал пресс-секретарь полиции Юджин Опперман.

Полицейские арестовали этого человека за лжесвидетельство.

После этого они выпустили пресс-релиз с заголовком "Самый тупой преступник?", где описали подробности происшествия, сообщает южноафриканская газета Star.

Народная Воля http://www.nv-online.info
17 СТУДЗЕНЯ 2008 г.

НУ І НУ!

Грамадскага актывіста будуць судзіць... за атрыманне вясельных падарункаў

Актывіста аб'яднаных дэмакратычных сіл Гомельскай вобласці Канстанціна Жукоўскага чакае суд за парушэнне дэкрэта прэзідэнта №24 ад 28 лістапада 2003 года "Аб атрыманні і рэгістрацыі замежнай бязвыплатнай дапамогі".

Як паведаміў сам Канстанцін Жукоўскі, у канцы мінулага года яго выклікалі ў падатковую інспекцыю Цэнтральнага раёна Гомеля, прапанаваўшы запоўніць дэкларацыю за апошнія сем гадоў. У падатковай інспекцыі ад актывіста запатрабавалі тлумачальную запіску аб атрыманым за апошнія гады прыбытку. Пасля таго, як той падаў тлумачальную, падатковы інспектар Святлана Кавалёва склала на К.Жукоўскага пратакол аб адміністрацыйным правапарушэнні.

"Я напісаў, што на вяселле мне падарылі некалькі тысяч долараў, -- патлумачыў К.Жукоўскі. -- У падатковай сказалі скласці спіс гасцей з адрасамі і нумарамі тэлефонаў. Я даў такі спіс. Сярод гасцей аказаліся грамадзяне Украіны, яны падарылі мне 2000 долараў. Але сам я даведаўся аб гэтым толькі пасля наведвання падатковай, бо я не пытаўся ў сваякоў, хто і колькі мне дарыў. Падаткавікі палічылі гэта замежнай бязвыплатнай дапамогай, якую -- згодна з дэкрэтам -- неабходна рэгістраваць у Эпартаменце па гуманітарнай дапамозе пры Адміністрацыі прэзідэнта. Атрымліваецца, у кожнага я павінен быў запытацца, хто і колькі грошай паклаў у канверцік, каб зарэгістраваць іх і заплаціць падаткі".

Згадзіцеся, сітуацыя зусім не смешная. Да чаго яшчэ дадумаюцца прадстаўнікі ўлады?

Алена ГЕРМАНОВІЧ.

СУСТРЭЧЫ

Трывогі Васіля Быкава

Невялікі раённы цэнтр у глушы Бярэзінскага запаведніка, чакаю чарговую маршрутку, празваную ў народзе неяк ласкава "бусік", ім хутчэй дабрацца да Мінска ў параўнанні з аўтобусам. Чакаць яшчэ каля гадзіны, таму, зайшоўшы ў амаль пустую залу вакзала, утульна размясціўся на лаўцы ды, адкінуўшыся да сцяны спінай, задрамаў.

У хуткім часе дрымоту прыпыніла размова двух немаладых людзей, што селі насупраць. Спачатку гаворка ішла пра надвор'е, аб тым, што такога ніхто з іх не прыпамінае:

— Жывем, як у мяшку, ад таго і здароўя няма, дзепрэсія данімае, маркотна жывем...

І сапраўды: на двары канец снежня, а снега няма, дзі вецер такі, што раней і ў паміне не было.

Паразважаўшы пра цяжкасці сучаснага жыцця, паступова перайшлі да палітыкі.

І тут высветлілася, што той чалавек, які злева ад мяне, невялікі, з рыжымі вусамі і бегаючым поглядам, цалкам падтрымлівае палітыку ўлады:

— Ты кажаш, што мы павінны жыць лепш, чым у той Швейцарыі, але ж нам дасталася разбураная эканоміка, заняпалая сельская гаспадарка, машыны і прылады даўно пара спісаць на лом. А тут яшчэ з усіх бакоў крытыкуюць прэзідэнта, перашкаджаюць працаваць. Хто, скажы, вытрымае такое, а ён церпіць усё і працуе. Ды і хто назаве чалавека, які лепш зможа ў такіх умовах кіраваць дзяржавай?

— Дрэннаму танцору ведаеш што перашкаджае? — неяк рэзка, але без злосці прамовіў чалавек справа, вышэйшы за свайго спадарожніка на цэлую галаву, з шэрымі вачыма і маладым голасам, які неяк не стасаваўся з яго ўзростам. — Вось я і кажу, што свае памылкі ўлады стараюцца прыхаваць за дэмагогіяй пра апазіцыю, пра заходніх "буржуяў" ды шпіёнаў, пра ўсходніх непрыяцеляў. І трэба ж выдумаць такое, што ў нас няма лепшых і разумнейшых людзей. Скажы другое, што большасць людзей спакусілася на хлуслівыя абяцанкі, а цяпер сорамна самім сабе прызнацца ў самым горшым выбары. А былі людзі, прарокі свайго часу, якія папярэджвалі аб вяртанні да аўтарытарызму ды дыктатуры, спрабавалі штосьці зрабіць, ды толькі многія з іх злажылі свае галовы, прыносілі ў ахвяру сваё жыццё. Іншыя вымушаны былі пакінуць Радзіму, многія і сёння змагаюцца за волю, за дэмакратыю, нягледзячы на фізічныя і судовыя расправы.

Мне аднойчы прыйшлося размаўляць з чалавекам з вялікай літары — Васілём Уладзіміравічам Быкавым, гэта размова ў некалькі хвілін застанецца ў памяці да канца жыцця.

— Ну і хвалько ты, Мікола, якраз у Быкава хапіла часу на размову з табой. Як быццам другіх спраў у яго не было. Як паслухаць цябе, дык ты і з тым, і з гэтым сустракаўся ды размаўляў. Штосьці я не магу паверыць.

— Ну і не трэба верыць, невялікая страта. З табой гаварыць — што ваду ў ступе таўчы!

Чалавек насунуў на вочы трусовую шапку, і, адкінуўшыся трохі назад, змоўк. Маўчаў і яго суразмоўца, толькі зрэдку паглядаў на заходзячых пасажыраў. Але цікаўнасць яго перамагла і, штурхнуўшы ў плячо спадарожніка, ён ціха сказаў:

— Мікола, а Мікола, час у нас ёсць, раскажы, аб чым ты размаўляў з Быкавым.

— Дык ты ж не верыш.

— Раскажы спачатку — тады, можа, і паверу.

— Добра, толькі не перабівай...

А было гэта ў час першых прэзідэнцкіх выбараў, з самага пачатку перадвыбарнай агітацыі. Яшчэ не было стрэлу пад Лёзна, не прайшлі тэледэбаты. Быў я па справах у Мінску ды зайшоў на Варвашэні, 8, каб забраць улёткі і другія агітацыйныя матэрыялы. Хацелася як мага больш узяць грузу, але ж у чалавека дзве рукі, як данесці да аўтавакзала? Прыйшлося трохі затрымацца, каб лепш і ямчэй запакавацца, выбраць найбольш важныя, на мой погляд, матэрыялы. Ну а калі больш праўдзіва сказаць, то хацелася трошкі пабыць сярод людзей, якіх я вельмі паважаў і якімі ганарыўся, якія прайшлі праз газы і міліцэйскія дубінкі, судовыя расправы, палітычныя рэпрэсіі, турэмныя засценкі.

У гэты час у штаб-кватэры БНФ адбывалася нейкая нарада, і я, робячы сваю справу, час ад часу паглядаў у той бок.

Калі сабраў свае пакункі і сабраўся ісці да выхаду, шлях мой быў перагароджаны натоўпам людзей. Раптам натоўп расхінуўся і чалавек з шырокай і ласкавай усмешкай на твары, такімі ветлівымі вачыма, гледзячы проста ў вочы, падаў мне руку і, моцна паціснуўшы, прамовіў:

— Дзень добры, чалавеча. Адкуль ты? — І гэтае "чалавеча", і ветлівая ўсмешка, і моцны поціск рук ахінулі нейкім унутраным цяплом і спакоем. Больш я нікога, акрамя Васіля Уладзіміравіча, не заўважаў.

— З Лепельшчыны я, вось пакую ўлёткі ды мяркую, як лепш дабрацца да аўтавакзала.

— Дык мы амаль землякі, цягне мяне хоць дзень пабыць на маёй Радзіме — ва Ушаччыне. Дзень пабудзеш, а зарада энергіі — на цэлы год. Шкада, што заўсёды не хапае часу.

— Дык скажы, як жывуць людзі, што думаюць наконт прэзідэнцкіх выбараў?

— Цяжка сказаць, Васіль Уладзіміравіч, але апытанне, што мы зрабілі, сведчыць аб тым, што людзі паддаюцца на хлусню і дэмагагічныя абяцанкі, асабліва людзі старэйшага ўзросту і малаадукаваныя.

Васіль Уладзіміравіч спахмурнеў, нейкі цень прабег па твары, і ён ціха сказаў:

— Не дай Бог, калі спраўдзяцца горшыя прагнозы. Краіна на доўгія гады апынецца ў сярэднявеччы... Але мы павінны верыць у лепшае і працаваць, працаваць, даходзіць да кожнага чалавека. Хочацца аб многім пагаварыць, але даруй, дружа, зноў спяшаемся. — Ён неяк вінавата развёў рукамі, затым моцна паціснуў маю руку і дадаў:

— Мы абавязкова яшчэ сустрэнемся ў лепшыя часы, абавязкова.

Ён хутка пакрочыў да дзвярэй. І тут я заўважыў, што ў пакоі ўжо нікога няма. Забраўшы свае пакункі, я таксама накіраваўся да выхаду.

Ну а далей ты ўсё ведаеш; Быкаву прыйшлося працаваць апошнія гады за мяжой, і толькі паміраць ён прыехаў на Радзіму. Сустрэцца нам болей не прыйшлося... А шкада...

Чалавек змоўк, маўчаў і яго суразмоўца. Затым чалавек зняў шапку, адкрыўшы пасівелую ад часу галаву, і неяк пільна ўгледзеўся ў прывакзальную плошчу, як быццам хацеў успомніць нешта цікавае, даўно забытае і такое патрэбнае ў гэтую хвіліну.

Ужо едучы на маршрутцы, я ўвесь час успамінаў аповед старога чалавека, а ў галаве гучала адно слова: "чалавеча". Адразу ўзнікла пытанне: а чаму дзесяткі выдатных, вельмі разумных палітыкаў не змаглі знайсці такога ёмкага і такога простага слова, не ўбачылі таго, што ўбачыў Васіль Уладзіміравіч?

Мы спакусіліся на абяцанкі. Але ж чаму, чаму не слухалі Вялікага Быкава?

Браніслаў ГОРСКІ.

г.Лепель.

КРЫЎДНА!

Каму страшная паэтка-нябожчыца?

15 снежня ў адной з падуладных газет прачытаў, што "група пісьменнікаў і дзеячаў культуры абрацілася ў Генеральную прокуратуру з просьбай о рэабілітацыі асуджанай в 1949 годзе к 25 годам ИТЛ Ларысы Геніюш. В ответе Генпрокуратуры говорится, что представление оставлено без удовлетворения".

Вядома, Ларысу Геніюш засудзіла савецкая ўлада. Але што благога зрабіла Ларыса Антонаўна Незалежнай Беларусі, што яе нават пасля смерці не хочуць рэабілітаваць?

Прапаную чытачам раней недрукаваныя вершы Ларысы Геніюш.

Міхась ВЕРАЦІЛА.

***

О, маладосць, мой любы вецер звонкі,
І голас таты за вярсту чуваць:
"Гэй, не змыляйце, хлопцы, з баразёнкі,
адказна трэба плугам кіраваць!"
Каб роўна плуг, каб боразны, як струны,
Каб не глыбока і не плытка браць,
Калі папар засееш з добрай рукі —
Найлепей тое ворыва відаць.
І сеяла ўся Беларусь, гарала,
удома прала, ткала да відна,
але ўжо думы новыя снавала
і голаў высвабоджвала з ярма.
Аджыў наш плуг сваё жыццё пачэсна,
Сярпочак пад паветкаю спачыў,
ўжо не на лавах, на адказных крэслах
сядзяць сыны, што адышлі ад ніў.
Не плугам — скальпелем, матарамі працуюць,
Бяруць за чуб жыццёвы пералом,
звышсільнымі энергіямі кіруюць,
макаюць ў праўду сьмелае пяро.
І крыкнуць хочацца нашчадкам нашым юным:
змагайцеся з неведамым сьмялей,
кіруйце "плуг", каб боразны, як струны,
і ворыва не горай, як у людзей!
Шляхі жыцця — запрэжаныя коні,
гаспадароў хай слухаюць яны,
трымайце моцна лейцы ў далонях,
ды не мыляйце роднай баразны!!!

***

Сытасьць, сытасьць жывёлаў мэта,
спраў ніякіх — пад'еў і ў хлеў,
а на сьвеце ёсьць крыльлі ветру,
растрывожаны гоман дрэў,
чар зімовы і вецер весьні,
у небе месяц — срэбны лямеш,
ёсьць ў народу такія песьні,
паўслухаешся — не засьнеш...
Боль, і крыўда, і радасьць радам,
шлях надзейны ў вачах мігціць,
ёсьць на сьвеце і крыху праўды,
для якое ўсё ж варта жыць!

***

Зноў па шыферы дождж бубніць,
шапацеў па страсе саламянай,
дзён разгоненых не спыніць,
безупынна нясуць у нязнанае.
Дум разгойданых не суняць,
па-льняному іх лад прадзецца,
Як высока сыном не ўзлятаць,
ўсё ж зямлёю зямля застанецца.
Сеяць землю — дзядоў запавет,
гладзіць воблік яе, не калечыць,
трэ пакінуць такі на ёй след,
каб сказалі аб ім — чалавечы!

СИТУАЦИЯ

Угрозы юбиляру

Родственники, друзья, коллеги отметили 60-летний юбилей Бориса Хамайды — известного витебского борца за реализацию конституционного права на свободное получение и распространение информации. В руках у этого сугубо мирного человека грозное оружие против диктаторских и тоталитарных режимов — независимые от властей газеты.

Ни угрозы, ни штрафы, ни аресты не пугают витебчанина Бориса Хамайду. Горожане и селяне области знают, что у витебского "Синего дома" можно купить "Народную волю" и другие независимые издания при любой погоде. Ну, а если белобородого распространителя СМИ нет, следовательно — арестован...

Такой слух появился 8 января 2008 года, поскольку Бориса Хамайды на привычном месте не оказалось. Однако в этот день причина была приятная: Борис готовился принять гостей по случаю юбилея.

Готовился, впрочем, не только он: друзья подбирали подарки, а недруги обмозговывали, как праздник испортить. Некие типы, подписавшиеся словами "Русское национальное единство", перед приходом гостей вбросили в почтовый ящик письмо (без почтового штемпеля) с угрозами. Причем это уже не первое послание от разжигателей межнациональной розни в нашей стране.

Увы, службы безопасности белорусского государства по уши погрязли в слежке и сборе "компромата" на граждан, выражающих недовольство политикой теперешних властей, но неофашистов не замечают. Ответы из КГБ приходят стандартные: "писатели от РНЕ" не выявлены.

А может, и не хотят искать?

Валерий ЩУКИН.
Фото Владимира БАЗАНА.

ПРАТЭСТ

Расіянін плануе пачаць у беларускай турме трэцюю галадоўку

Расіянін Мікалай Костышаў, які адбывае пакаранне ў мінскай калоніі №1, галадаў у знак пратэсту супраць несправядлівага прысуду 64 дні.

Сутнасць справы Мікалая Костышава такая. У свой час ён набыў аўтамабіль, які затым аказаўся з крымінальным мінулым. Справу раскрылі, вінаватых асудзілі, аднак справу Костышава вызначылі ў асобную вытворчасць. Допыты следчага хутка скончыліся, і два гады Мікалая Костышава ніхто не турбаваў. Але раптам асуджаны рэцыдывіст нагаварыў на Костышава такога, што суд вынес проста забойнае для расіяніна рашэнне — 12 гадоў зняволення за бандытызм, разбойны напад і падробку дакументаў.

Мікалай Костышаў неаднаразова звяртаў увагу, што, на яго погляд, несправядлівы прысуд павінен быць адменены, але ў Беларусі дабіцца праўды не так проста. І расіянін распачаў галадоўку.

"Акурат напярэдадні Новага года Мікалай спыніў сваю другую галадоўку, якая доўжылася больш за 60 дзён, — кажа адвакат Мікалая Костышава Вольга БАРАНЧЫК. - Пачаў галадаць ён 25 кастрычніка, а закончыў 28 снежня. У лісце, які я атрымала толькі зараз, ён паведаміў, што спыніў галадоўку па рэкамендацыі ўрачоў, але збіраецца пачаць трэцюю. У той жа час я адгаворваю яго гэта рабіць, бо здароўе ў Мікалая зусім дрэннае. Тым часам сама я збіраюся патрапіць на прыём да старшыні Вярхоўнага суда, хоць у студзені ён не прымае ў прынцыпе. Мікалай Костышаў з тых абвінавачанняў, якія яму прад'яўлены, прызнае толькі падробку дакументаў на аўтамашыну, але гэта ўжо зусім іншы артыкул".

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

ПРЭЗЕНТАЦЫЯ

Каб выдаць новую кнігу, пісьменнік мусіў прадаць свой дом

Гэта зусім не цытата з доўгайграючага шлягера Алы Пугачовай, а адна з праяў "доўгайграючай" праблемы, створанай сённяшняй палітыкай у галіне нацыянальнай культуры. З гэтым сумным феноменам, калі вядомым не толькі ў Беларусі майстрам пяра, што не пабеглі са свайго прафесійнага Саюза ў новаствораны прыўладны, амаль няма доступу ў дзяржаўныя выдавецтвы, будуць непазбежна сутыкацца будучыя даследчыкі нашага часу. Будуць здзіўляцца, як жа магчыма было такое: выдатныя творы пісаліся *"ў стол"* ці выдаваліся мізэрнымі, чыста сімвалічнымі накладамі за кошт саміх аўтараў — з іх смешнымі пенсіямі, і без таго прывучыўшых да спартанскага ладу жыцця?

Аднак паслухаем самога пісьменніка Эрнеста Ялугіна — аўтара вядомых гістарычных раманаў, аповесцяў, п'ес, эсэ. Вось толькі-толькі выйшла з друку новая ягоная кніга — раман **"Ідзі і кажы"**, дзеля выдання якога творца мусіў пайсці, можна сказаць, на ахвярны крок — прадаць дом і лецішча, якімі вельмі даражыў.

— Па шчырасці, дык не адразу рашыўся на тое, доўга вагаўся, — распавядае Эрнест Васільевіч. *— У свой час пашчасціла пасяліцца ў такім чароўным кутку, як Вязынка. Купалава калыска, паэтычны, маляўнічы куточак нашай зямлі... Тут, у баку ад шуму вялікага горада, добра дыхалася, працавалася. Усё і ў доме, і на прысядзібным участку дагледжана-аблашчана ўласнымі рукамі — кожная дошчачка, кожная раслінка...*

Тут я напісаў не адзін твор, у тым ліку і апошні. Але... настаў час выбару: як пусціць раман у свет? Пакласці ў шуфляду — дык навошта тады былі ўсе творчыя мукі? Гатовы ж рукапіс — бы дзіця ў мацярынскім улонні, просіцца на свет, да людзей. На дзяржвыдавецтвы спадзеўкі не было — яшчэ прымроіцца нейкая крамола ў сугуччы падзей далёкай мінуўшчыны і сённяшніх нашых роздумаў-трывог. Вось я і адважыўся памяняць, кажучы словамі Пушкіна, "приют спокойствия, трудов и вдохновенья" на ператварэнне рукапісу ў кнігу.

Што ж такога "крамольнага" ўчыніў пісьменнік у гэтай кнізе? Мяркуйце самі. Дзеянне рамана "Ідзі і кажы" адбываецца ў XVI стагоддзі на абшарах Вялікага княства Літоўскага і ў Масковіі. Пакахаў княжыч (а затым князь) Фёдар Мсціслаўскі з роду Альгерда царэўну, а ў выніку згубіў не толькі спадчыну, а і радзіму. А Пётра-кніжнік (Мсціславец) задумаў словам святога Евангелля ўсталяваць вечны мір і братэрства паміж Масковіяй і Вялікім княствам, ахвяраваўшы дзеля гэтага каханнем любай дзяўчыны... Урэшце, пазней, захоплены ў 1654 годзе рускім царом Аляксеем Міхайлавічам Мсціслаў будзе вернуты ў склад нашага Княства, але расійскія цары да апошняга дня манархіі так і захавалі ў сваім тытуле, акрамя іншых, словы "Государь и великий князь Мстиславский".

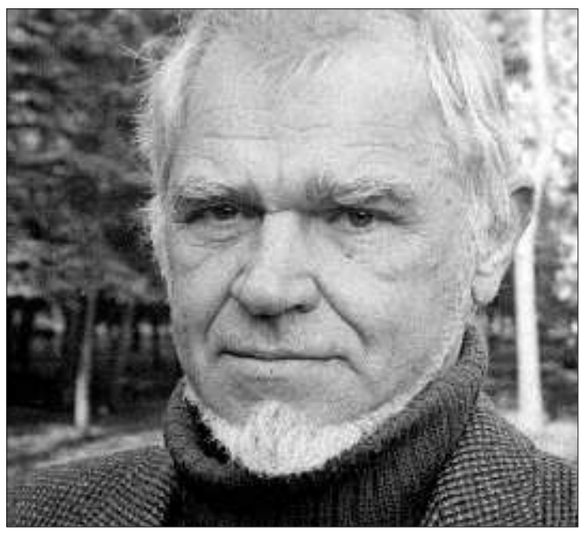

"Пісьменнік прадстаўляе чытачу зрэз сярэднявечнага грамадства, — піша ў прадмове да рамана знаны гісторык, прафесар Анатоль Грыцкевіч. — Дакладна выпісаныя хаактары гістарычных асоб як з аднаго, так і з другога боку выклікаюць пачуццё чытацкага даверу і спачування героям, якія не маглі, уцягнутыя ў віхуру надзённых клопатаў, страсцей і інтрыг, прадбачыць наступствы сваіх учынкаў у далёкай, гістарычнай перспектыве, што дасціпна-іранічна каменціруе ўведзены аўтарам у твор паганскі Бог скамарохаў і смехачоў Дзіў".

Словам, сцвярджае пісьменнік, любы ўчынак не мінае бясследна, нават праз вякі адбіваецца на ходзе і характары падзей. Сапраўды — "крамола"?..

Напісаны на аснове дакументаў, летапісаў і паданняў твор у пэўным сэнсе з'яўляецца развіццём ранейшай дылогіі Эрнеста Ялугіна "Мсціслаўцаў посах" і "Апошні князь". Раман **"Ідзі і кажы"** складае першы том выбраных твораў пісьменніка, якія, трэба спадзявацца, з цягам часу выйдуць у свет. І гэтую ёмістую кнігу — амаль на паўтысячы старонак — чытач можа разгарнуць без апаскі сумнага чытання. Выразна, цікава, займальна напісана! Засталося толькі ў гэтым пераканацца ўважліва.

Святлана КЛІМЕНЦЕНКА.

ГРОМКОЕ ДЕЛО

Не знала?

В Светлогорском суде завершилось слушание уголовного дела по статье 157 "Заражение вирусом иммунодефицита человека". Районный суд приговорил обвиняемую к году лишения свободы в колонии общего режима.

30-летняя местная жительница, ранее трижды судимая, обвинялась в заведомом поставлении другого лица в опасность заражения ВИЧ-инфекцией. Соответствующая статья УК предусматривает ответственность в виде наказания штрафом либо лишение свободы на срок до трех лет.

Будучи инфицированной с 2000 года, женщина давала расписку об уголовной ответственности за распространение заболевания. Тем не менее оказывала интимные услуги на светлогорских трассах. По словам обвиняемой, она не знала, что ВИЧ-инфекция может передаваться и при гетеросексуальных контактах.

У мужчины, который в уголовном процессе фигурировал в качестве потерпевшего, на данный момент отрицательные результаты анализов. Интересно, будет ли изменен приговор, если все-таки выяснится, что женщина заразила его опасным заболеванием?

Ирина МАЛЬЦЕВА.

Народная Воля http://www.nv-online.info
17 СТУДЗЕНЯ 2008 г.

СТРАТЫ

Памёр Юрый Шырокі

Для беларускай журналістыкі год пачаўся з трагічнай навіны. 13 студзеня раптоўна памёр перакладчык, журналіст, намеснік дырэктара інфармацыйнай кампаніі БелаПАН Юрый Шырокі. Яму было ўсяго 36 гадоў...

Увечары мінулай пятніцы Юра адправіўся з сябрамі на рыбалку, не забыўшыся павіншаваць калег з надыходзячым Старым Новым годам. А раніцай у нядзелю яго цела знайшлі на вуліцы ў Смаргоні "без бачных пашкоджанняў".

Навіна ў імгненне вока абляцела ўсіх незалежных журналістаў, бо амаль кожны ведаў Юрыя Шарокага — весельчака, балагура, душу любой кампаніі... Проста немагчыма паверыць, што яго больш няма.

Выказваем свае спачуванні сястры Юрыя. На жаль, у яго засталася толькі яна...

Признание после смерти

Более 500 работ художника Александра Исачева вошли в альбом, выпуск которого приурочен к 20-летию со дня смерти мастера. Это наиболее полное собрание работ художника.

Составителями первого альбома являются жена мастера Наталья Исачева и художник Олег Орлов. Как отметил Олег Орлов на презентации, к 20-летию со дня смерти Александра Исачева также приурочен ряд выставок. И одна из них уже прошла в Речице. В ее экспозицию вошли 35 работ художника, 9 картин Олега Орлова и 9 полотен сына Александра Исачева — Ярослава. Планируется, что в конце марта выставку смогут увидеть минчане.

Александр Исачев родился в 1955 году в деревне Озаричи Калинковичского района Гомельской области, затем семья переехала в Речицу. Впервые свои работы Александр Исачев выставил в Ленинграде, где жил какое-то время. После возвращения в Речицу художник напряженно работал. В ноябре 1987 года открылась выставка работ Исачева. Умер мастер в декабре 1987 года в возрасте 32 лет, через два дня после завершения своей первой персональной выставки. Широкую известность творчество мастера приобрело после выхода на экран фильма о его судьбе "Не плачьте обо мне..." режиссера Анатолия Алая.

Александр Исачев работал в манере гладкого письма, в технике лессировочной (многослойной) живописи. Среди работ художника — живопись, графика, миниатюры, иконы.

Что немцы увидели в Брестской крепости?

В Музее обороны Брестской крепости открылся обновленный зал, посвященный боевым действиям в районе Бреста и цитадели в первые дни Великой Отечественной войны.

В экспозиции представлены материалы, рассказывающие о сражениях частей и соединений 4-й армии Западного особого военного округа на брестско-барановичском направлении, боях в окружении, попытках прорыва на восток, сражении на Тереспольском и Волынском укреплениях Брестской крепости. Здесь представлено около 250 экспонатов -- фотодокументы, личные вещи, оружие... Причем почти 100 музейных предметов посетители увидят впервые. Среди них документальные снимки, сделанные немцами в Бресте и Брестской крепости в июне 1941 года.

МОЗАИКА

Привет от Радзивиллов

Дополнительные сведения о жизни семейства Радзивиллов собраны в 2007 году в ходе реализации проекта по составлению базы исторических данных о Несвижском замке. Об этом сообщил руководитель проекта, старший научный сотрудник Института истории Национальной академии наук Беларуси Андрей Метельский.

На протяжении второго полугодия прошлого года ученые института проводили поисковые работы по обнаружению подземных ходов и коммуникаций, описанных в документах о Несвижском замке. В одном из ходов найдены остатки уникального старинного оружия, а также ядра и пушки. Кроме этого, специалисты Института истории НАН Беларуси обнаружили остатки конюшни Радзивиллов, а также орудий труда и керамики. Изучение собранных предметов позволит получить более полную информацию об организации быта известного семейства. Все сведения, собранные археологами, вносятся в специальную базу данных. Она будет передана музеям, а также будет использоваться для подготовки новых публикаций о Несвижском замке.

Андрей Метельский рассказал, что один из очищенных археологами подземных ходов будет включен в туристические маршруты по Несвижу. "Этот ход выводит посетителей из замка на боевую площадку", -- дополнил он. Ученые обнаружили также и ряд технических подземных ходов, однако передвигаться по ним человек в полный рост не может.

В нынешнем году археологи продолжат раскопки заваленных подземных ходов Несвижского замка.

Напомним, Радзивиллы -- один из наиболее знаменитых родов европейской цивилизации. Они вошли в историю не только благодаря своей огромной власти и богатству, но и большому вкладу в развитие культуры и искусства Великого княжества Литовского и Речи Посполитой. С июля 2005 года резиденция Радзивиллов стала историко-культурным наследием всего человечества -- этот архитектурный памятник внесен в Список всемирного наследия ЮНЕСКО.

Ирина МАЛЬЦЕВА.

ПОСТАЦІ

Яўген ГУЧОК

Вялікая кніга Уладзіміра Арлова можа папоўніцца новымі імёнамі

Адзіны код гэтай кнігі, што нядаўна пабачыла свет у бібліятэцы Радыё Свабода, — Беларуская Свабода, яе рыцары і гарачыя прыхільнікі. І называецца кніга, створаная слынным беларускім пісьменнікам Уладзімірам Арловым, проста і ўзрушана: "ІМЁНЫ СВАБОДЫ".

Ні адна, бадай, персаналія ў гэтым энцыклапедычным выданні не пакіне абыякавым ні адно чыстае беларускае сэрца.

Падзеі нашай гісторыі і культуры, пададзеныя ў гераічных асобах з канца XVIII стагоддзя і да нашага часу, не могуць не хваляваць і сёння. Якія падзеі, якія асобы! Тадэвуш Рэйтан, Тадэвуш Касцюшка, Якуб Ясінскі, Кастусь Каліноўскі, Альгерд Абуховіч, Францішак Багушэвіч, Цётка (Элаіза Пашкевіч), Янка Купала, Якуб Колас, Максім Багдановіч, Мікола Равенскі, Васіль Русак, Тамаш Грыб, Наталля Арсеннева, Ларыса Геніюш, Васіль Быкаў, Уладзімір Караткевіч, Васіль Гроднікаў, Міхась Ткачоў, Вераніка Чаркасава, Ігар Гермянчук і іншыя — усяго 261 гістарычны партрэт! І кожны сведчыць пра змагарны, нязломны дух верных сыноў і дачок Беларусі, якіх ужо няма сярод жывых, але якіх уваскрашае сваім словам пісьменнік Улазімір Арлоў.

Такім чынам, маем 261 гераічную біяграму. Гэта нямала. Але калі ўлічваць, што свабода не ведае абмежаванняў, то можна думаць, што і кніга пра Свабоду і яе носьбітаў не мае берагоў. Няма сумневу, што кніга У.Арлова, якая адразу стала карыстацца неверагодным попытам і імгненна разышлася сярод нацыянальна свядомага паспалітага люду, ужо сёння чакае свайго перавыдання з дапаўненнямі, дапрацоўкамі і ўдакладненнямі. Пашырыць бы яе, мяркую, хаця б да 365 імёнаў — па колькасці дзён у годзе, каб чытаць і перачытваць кожны дзень "па герою".

Сярод тых, хто звяртаецца да цудоўнай кнігі і яго памочнікаў са сваімі прапановамі па ўдасканаленні пры перавыданні "Імёнаў Свабоды", буду і я, неабыякавы да таго, што піша ўлюбёны ў беларушчыну маэстра-пісьменнік. Трымаючыся закладзенага ў кнізе храналагічнага прынцыпу падачы матэрыялу, лічу неабходным распавесці і ўвесці ў новае выданне артыкулы пра тых, хто таксама варты гонару трапіць у гэтую унікальную энцыклапедыю.

Ян Дамель

Ян ДАМЕЛЬ — жывапісец, рысавальшчык. Скончыў Віленскі універсітэт, выкладаў у ім на кафедры малюнка і жывапісу. Два гады быў у ссылцы — вядома, не за вернападданніцкія паводзіны адносна расійскага акупацыйнага рэжыму. Пасля ссылкі жыў у Мінску. Сярод яго карцін — "Смерць магістра крыжаносцаў Ульрыха фон Юнгінгена ў бітве пад Грунвальдам", "Вызваленне Т.Касцюшкі з цямніцы", "Адступленне французаў праз Вільню ў 1812 г." і іншыя.

Пісаў партрэты многіх дзеячаў Рэчы Паспалітай і ВКЛ, пейзажы Мінска і яго ваколіц. Пахаваны (1840 г.) у прыалтарнай частцы касцёла на Кальварыі. Пра яго жыццёвы шлях і творчасць пісалі мастак і мастацтвазнаўца Л.Дробаў і У.Караткеіч.

Ігнацій Цэзік

Ігнацій ЦЭЗІК — графік, скульптар, сябар і супрацоўнік Я.Дамеля па Віленскім універсітэце. Праславіўся тым, што разам з братам — вайскоўцам Феліксам наладзіў пад Слуцкам выпуск фальшывых грошай, прычым, уявіце сабе, з бескарыслівай мэтай — каб падарваць крэдыты царскіх улад на акупіраванай Беларусі.

Большую частку жыцця правёў на катарзе (Табольск, Іркуцк, Улан-Удэ і інш.). Паняволены, прыкуты да тачкі, ён тым не менш працягваў вырабляць фальшывыя грошы і... высокія творы мастацтва, якія па сваіх вартасцях нагадвалі работы сусветна вядомага італьянца Бенвенута Чэліні. Скульптуры І.Цэзіка часта пасылалі на паказ і спадзіў у Маскву і Санкт-Пецярбург. Выконваліся работы ў гліне, таму амаль не захаваліся. Але ў Іркуцкім гістарычным музеі яны ёсць. У судовай справе І.Цэзіка (яна знаходзіцца ў Гістарычным архіве Рэспублікі Беларусь) ёсць яго партрэт, выкананы Я.Дамелем...

Памёр І.Цэзік у Сібіры, ужо выпушчаны на волю. Сын яго Міхаіл Цэзік спрабаваў аднавіць для сябе дваранскі тытул па бацьку, але безвынікова. Дарэчы, дваранства Цэзікі займелі праз прадзеда Ігнація — селяніна з Нясвіжа, які з бліскучай адвагай біўся з туркамі пры Хоціне, аб чым было дакладзена каралю Яну Сабескаму. Кароль, як бачым, гэта ўлічыў.

Аўтар "Тараса на Парнасе".

Трэба сказаць колькі слоў пра бліскучую шырокую заяўку на адкрытую беларушчыну і трыумфальнае шэсце паэмы па ўсёй Беларусі.

Уладзіслаў Сівы-Сівіцкі

Стары Улас (Уладзіслаў Пятровіч Сівы-Сівіцкі) — паэт, карэспандэнт "Нашай Нівы". Яго вершаваныя тэксты (легенды, паданні, гутаркі) вельмі добра ўспрымаліся простым беларускім людам, абуджалі і замацоўвалі ў іх душы беларускасць.

Тэрэза Гардзялкоўская

Тэрэза ГАРДЗЯЛКОЎСКАЯ — графіня. Яна, як і Магдалена Радзівіл на Міншчыне, адкрывала беларускія школы на Талачыншчыне. Пасля яе зваротупросьбы ў "Нашу Ніву" прыслаць у адну з яе школ настаўнікаў беларускай мовы там апынуўся Якуб Колас. Пра Т.Гардзялкоўскую ў гэтым годзе быў змешчаны цікавы матэрыял М.Маліноўскага ў газеце "Культура".

Уладзімір Самойла

Уладзімір САМОЙЛА — публіцыст, літаратурны крытык, філосаф. Пры яго садзеянні ў газеце "Северо-Западный край" (1905 г.) надрукаваны верш Я.Купалы "Мужык". У.Самойла першы аб'ектыўна ацаніў купалаўскую "Жалейку". Выступаў за асвету народных мас, неабходнасць беларускай школы.

Ян Пятроўскі

Ян ПЯТРОЎСКІ — беларускі рэлігійны дзеяч, літаратар, выдавец, лексікограф, перакладчык. Ураджэнец Слуцка. Аўтар "Успамінаў" (3 тамы), складальнік выдання "Лепшыя думкі чалавека" (3 тамы), "Старажытнагрэцка-беларускага слоўніка" (2 тамы); перакладчык на беларускую мову твораў Платона, Арыстоцеля, Гумбальдта і іншых. Усё гэта выдаў у эміграцыі ўласным коштам. Магу паведаміць, што мая стрыечная сястра жыла дзверы ў дзверы ў адным доме ў Слуцку са стрыечнай сястрой Я.Пятроўскага, якая да апошніх сваіх дзён на гэтым свеце баялася што-небудзь гаварыць пра свайго заакіянскага родзіча.

Мікола Шкялёнак

Мікола ШКЯЛЁНАК — беларускі дзеяч нацыянальна-вызвольнага руху, самабытны гісторык, рэдактар, журналіст.

Сцяпан Некрашэвіч

Сцяпан НЕКРАШЭВІЧ — беларускі мовазнавец і грамадскі дзеяч.

Янка Нёманскі

Янка НЁМАНСКІ (Іван Андрэевіч Пятровіч) — пісьменнік, навуковец, грамадскі і дзяржаўны дзеяч. Расстраляны бальшавіцкімі катамі.

Паўлюк Трус

Паўлюк ТРУС — паэт. Ёсць пэўнасць, што ён стаў ахвярай атручвання, калі паехаў па Беларусі з рэалізацыяй праграмы беларусізацыі. Здаровы малады чалавек раптоўна смяротна занядужаў і, вярнуўшыся ў Мінск, ляжаў у бальніцы без якога-небудзь нагляду... Чытайма кніжку ўспамінаў пра беларускага салаўя — і ўсё стане зразумела. Успаміны пра П.Труса гадоў пятнаццаць таму выдала выдавецтва "Мастацкая літаратура".

Міхась Ларчанка

Міхась ЛАРЧАНКА — крытык, гісторык літаратуры, літаратуразнаўца. У свой час абэцэдаршчыкі ставілі яму ў віну спробу рэабілітацыі газеты "Наша Ніва".

Юрка Лявонны

Юрка ЛЯВОННЫ (Леанід Мікалаевіч Юркевіч) — паэт, перакладчык. Рэпрэсаваны, забіты сталінскімі катамі.

Сцяпан Ліхадзіеўскі

Сцяпан ЛІХАДЗІЕЎСКІ — паэт, перакладчык. Рэпрэсаваны. У Беларусь пасля высылкі не вярнуўся, што, відаць, і дапамагло яму ацалець.

Уладзімір Сядура

Уладзімір СЯДУРА — празаік, навуковец, грамадскі дзеяч. Быў падвергнуты рэпрэсіям за беларушчыну. Уратаваўся ад расстрэлу, жыў у эміграцыі.

Майсей Сяднёў

Майсей СЯДНЁЎ — паэт, празаік, мемуарыст. Быў падвергнуты рэпрэсіям за беларушчыну. Ацалеў, жыў на эміграцыі.

Мікалай Мацукевіч

Мітрапаліт Мікалай (Мікалай Мацукевіч) — дзеяч беларускай праваслаўнай аўтакефальнай царквы ў Канадзе. Эмігрант. Гадоў пятнаццаць таму, калі ён быў з візітам у Беларусі, я меў гонар сустракацца з ім і сказаць пра гэта ў вершаваных радках:

Мітрапаліту Мікалаю
Я крыж і руку цалаваў,
Бо ён для роднага для краю
Ў чужыне мову захаваў.

(Яўген Гучок. "Сэрцам і думкай". Мн., "Мастацкая літаратура", 1994, с.34.)

Рыгор Родчанка

Рыгор РОДЧАНКА — краязнаўца, фалькларыст, даследчык жыцця і творчасці Альгерда Абуховіча, паэт, легенда Слуцка. Склаў зборнік фальклору Случчыны "З вечнага". Рукапіс у свой час быў угнараваны граматай Міністэрства культуры БССР, але выдаць зборнік дзяржава не парупілася, і таму складальнік ажыццявіў гэта за ўласны кошт, прычым — два выданні. Дарэчы, ад маёй маці Кацярыны Ілінічны Гучок Рыгор Віктаравіч запісаў звыш 100 песень. Па маці (па кудзелі) Р.Родчанка — беларус, па бацьку (па мячы) — украінец, што дапамагала яму не раз адбівацца на розных узроўнях ад абвінавачванняў у "беларускім нацыяналізме". Яго бацька з таго роду, з якога выйшаў і знакаміты А.М.Родчанка (1891—1956) — дызайнер, графік, майстра фотамастацтва, мастак тэатра і кіно, сябра У.Маякоўскага.

Валянціна Пашкевіч

Валянціна ПАШКЕВІЧ — беларускі педагог і лексікограф. Падрыхтавала вялікі (каля 50 тысяч слоў) "Ангельска-беларускі слоўнік", падрыхтавала і выдала ў двух тамах падручнік "Беларуская мова" і іншыя. Жыла ў эміграцыі.

Уладзімір Хмызнікаў

Уладзімір ХМЫЗНІКАЎ — мастак, паэт. Спазнаў цкаванні і пераследаванне за дысідэнцтва з боку ўлад і прыўладных творцаў.

Аляксандр Міклашэвіч

Аляксандр МІКЛАШЭВІЧ — навуковец (кандыдат тэхнічных навук, дацэнт), выкладчык політэхнічнага інстытута. У пачатку перабудовы склаў і на ўласныя сродкі выдаў "Беларуска-расійска-англійскі політэхнічных слоўнік". Распачаў чытаць лекцыі на беларускай мове. Не прапускаў ніводнай беларускай масавай культурнай і грамадскай акцыі. Смерць яго вельмі загадкавая. Хавалі яго пад бел-чырвона-белым сцягам на Паўночных могілках. Дарэчы, ён — мой сваяк. А вось і верш на яго смерць.

На смерць Аляксандра Міклашэвіча

Няпраўда, што сёння няма вайны
На любай маёй Беларусі;
Ты толькі прыгледзься, якія сыны
Тут паміраюць у скрусе;

У скрусе за мову, за наш лад жыцця,
Што нішчыць дзвюхногая трасца...
Каштоўнасць ратуючы ад небыцця,
Як цяжка ў жывых застацца.

Ды толькі нам трэба, трэба стаяць
Праз сэрца хваробы і нырак...
Лепей памерці, чымся прыняць
Здраду і гнюсны вырак.

Я сёння ля гэтай магілы святой
Пры развітанні з духоўным братам
Смела сцвярджаю: з кагорты ён той,
Што набліжае свята.

А Бог усё бачыць, і будзе суд,
І трасца сваё атрымае...
За боль некрыклівых нашых пакут
І за таго, каго сёння хаваем.

(Яўген Гучок. "На патрэбу душы", Мн., "Тэхналогія", 2004, с.64.)

Сяргей Сідор

Сяргей СІДОР — навуковец (доктар навук, прафесар), выкладчык БДУ. Актыўны член БНФ на геафаку. Аўтар падручніка "Геаграфія Беларусі". Лічыў сябе вучнем і паслядоўнікам А.Смоліча. Я меў гонар на працягу доўгіх гадоў быць рэдактарам яго работ у выдавецтве "Народная асвета". Смерць С.Сідора таксама загадкавая. Кіраўніцтва геафака тады не дазволіла развітанне на факультэце з нябожчыкам. Яго памяці я прысвяціў верш.

Светлай памяці
Сяргея Сідора

***

Каб па-людску, каб ладна жыць,
Каб душою не быць абдзёртым,
Не бываць трэба дома, а быць,
Не часцей,
а заўжды —
і жывым, і мёртвым.

Трэба памятаць, што твой дом —
Беларусь ўся: фізічная і духоўная,
А не толькі мясціна, дзе пад акном
Цётка Тэкля таўчэцца з воўнаю.

Трэба помніць, што родны край
Адпрадвеку мяжуе з Богам...
Дык у сэрцы тваім няхай
Патрыёта жыве трывога!

Пачувацца тут трэба гаспадаром,
А не жыхаром рэзервацыі;
А інакш —
да канца твой дом
Сілы цёмныя
возьмуць
пад акупацыю.

Каб па-людску, каб ладна жыць,
Каб душою не быць абдзёртым,
Не бываць трэба дома, а быць,
Не часцей,
а заўжды —
і жывым, і мёртвым.

Якуб Якубоўскі

Якуб ЯКУБОЎСКІ — навуковец, выдавец, рэдактар, грамадскі дзеяч, старэйшы сябар І.Канапацкага. Меў тры вышэйшыя адукацыі. Валодаючы некалькімі мовамі, карыстаўся пераважна беларускай. Пастаянна ахвяраваў уласныя сродкі на розныя беларускія культурніцкія акцыі і справы. Беларускі татарын, ён спаў пад бел-чырвона-белым сцягам з напаўмесяцам. На яго помніку на мізары ў Смілавічах па-арабску і па-беларуску выбіта: "Алагу належым, да Алага вяртаемся". У сваёй душы ён, побач з цвярозым успрыманнем жыцця, меў рамантызм, невычэрпную інтэлектуальную вынаходлівасць і часам — дзіцячую ўзнёсласць. Я меў шчасце з ім сябраваць.

Міхаіл Біч

Міхаіл БІЧ — навуковец (доктар гістарычных навук, прафесар), аўтар новай (антыабэцэдарскай) канцэпцыі і методыкі выкладання гісторыі Беларусі, аўтар бліскучага падручніка "Гісторыя Беларусі" для 8-га класа сярэдняй школы. Гэты падручнік кіроўцы ад навукі на ўсіх узроўнях імкнуліся знявечыць. Міхаіл Восіпавіч як мог супраціўляўся, што і вырвала яго заўчасна з гэтага жыцця. Ён — аўтар многіх цікавых работ па праблемах беларускай гісторыі.

Ян Матусевіч

Ян МАТУСЕВІЧ — уніяцкі святар, грамадскі дзеяч. У сябе дома быў збіты "невядомымі" налётчыкамі. Я наведваў яго ў бальніцы, а потым напісаў пра напад, збіццё і здзек з беларускага святара.

Мікалай Ігнатовіч

Мікалай ІГНАТОВІЧ — Генеральны пракурор Рэспублікі Беларусь. Вызначыўся ў свой час як выключна здольны следчы па гучных Мазырскай і Віцебскай справах. З маёй рэкамендацыі і падтрымцы Беларускага народнага фронту быў абраны ў Вярхоўны Савет СССР. Уваходзіў у Міжрэгіянальную групу. Заняўшы пасаду Генеральнага пракурора Беларусі, імкнуўся раскрыць некаторыя цёмныя справы, у прыватнасці, забойства Арцымені. Смерць М.Ігнатовіча загадкавая. Народная лекарка Фядора, якая аглядала Мікалая Іванавіча, сказала, што нічым яму дапамагчы не можа, бо ён — атручаны.

Юрый Авяр'янаў

Юрый АВЯР'ЯНАЎ — акцёр Купалаўскага тэатра, радыёрэжысёр. Пазверску забіты "невядомымі" ва ўласнай кватэры. На плошчы Незалежнасці, калі там збіралася многа людзей, Юрый часта парадзіраваў многіх так званых гаспадароў жыцця. Дарэчы, апроч Тэатральна-мастацкага інстытута ён скончыў філасофскі факультэт БДУ, валодаў некалькімі замежнымі мовамі. Гарачы прыхільнік і абаронца беларушчыны і высокага класічнага мастацтва.

Валянцін Рабкевіч

Валянцін РАБКЕВІЧ — паэт, фалькларыст, перакладчык, выдавец. Зведаў ганенні за беларушчыну. У свой час быў звольнены з выдавецтва "БелСЭ".

Павел Дубашынскі

Павел ДУБАШЫНСКІ — заслужаны артыст Беларусі, артыст Купалаўскага тэатра. Гарачы прыхільнік беларушчыны.

Артур Ляўковіч

Артур ЛЯЎКОВІЧ — навуковец (кандыдат тэхнічных навук, супрацоўнік Акадэміі навук), грамадскі дзеяч. У сваіх выступленнях і ў друку выкрываў тых, хто падвяргаў і падвяргае Беларусь духоўнаму і чарнобыльскаму генацыду.

Генадзь Сокалаў-Кубай

Генадзь СОКАЛАЎ-КУБАЙ — рэжысёр, педагог, выкладчык Універсітэта культуры, грамадскі дзеяч.

Мікола Гайдук

Мікола ГАЙДУК — гісторык, паэт, празаік, перакладчык, педагог, сааўтар падручнікаў па беларускай мове для 3—8 класаў. Жыў у Польшчы.

Уладзімір Лісіцын

Уладзімір ЛІСІЦЫН — беларускі паэт, тэатразнаўца, настаўнік. Жыў у апошнія гады ў Джанкоі (Украіна).

Гай Пікарда

Гай ПІКАРДА — даследчык беларускай музычнай культуры. Брытанец італьянскага паходжання.

Ганна Уланава

Ганна УЛАНАВА — паэтка, артыстка. Памерла ва ўзросце 19 гадоў. Жыла беларушчынай. Прачулы і кранальны матэрыял Марыі Эйсмант пра юнае дараванне быў змешчаны ў жніўні 2005 г. у газеце "Народная воля" ў гадавіну смерці Ганны.

Генадзь Банкевіч

Генадзь БАНКЕВІЧ — шматгадовы кіраўнік Фрунзенскай гарадской рады БНФ г.Мінска. Гарачы патрыёт Беларусі. Былы вайсковец — падпалкоўнік.

Цімох Вострыкаў

Цімох ВОСТРЫКАЎ — герой-пакутнік за Беларусь. Шматгадовы вязень ГУЛАГу.

Язэп Сажыч

Язэп САЖЫЧ — экс-старшыня Рады БНР. Жыў у эміграцыі.

* * *

Можа быць, у спадара У.Арлова з'явіцца намер стварыць кнігу і пра тых, хто стараўся на рахунак беларускай несвабоды, хто руйнаваў і руйнуе беларускую вольнасць? Такая кніга, на мой погляд, вельмі і вельмі патрэбная. Многія з прыхільнікаў таленту Уладзіміра Арлова гатовы дапамагаць яму па меры магчымасці.

Вяртаючыся да пачатку гэтага артыкула і, зразумела, да старонак выдання "Імёны Свабоды", не магу не заўважыць, што У.Арлоў застаецца верным сабе пры служэнні нашай Бацькаўшчыне. І гэта ў яго з першых публікацый, з першых і наступных кніг. Разгарніце "ДОБРЫ ДЗЕНЬ, МАЯ ШЫПШЫНА!" (у адной назве кнігі колькі подыху маладосці і радасці!), "ДЗЕНЬ, КАЛІ ЎПАЛА СТРАЛА", "ДЗЕСЯЦЬ ВЯКОЎ БЕЛАРУСКАЙ ГІСТОРЫІ, 862—1918" (разам з Г.Сагановічам), "АДКУЛЬ НАШ РОД", "КРАІНА БЕЛАРУСЬ" (пры мастацкім афармленні З.Герасімовіча) і іншыя. На кожнай старонцы пісьменнік глыбока, нераўнадушна і з гумарам даследуе і адкрывае невядомае ў нашай гісторыі, высвечвае магутныя постаці мінулага і сучаснасці.

ФОНОТЕКА

Алексей Шедько не может жить без «Апельсинов»

Именно так называется очередной альбом известного рок-исполнителя. Работа над новой программой идет полным ходом. Напомним, что последним релизом Алексея Шедько был альбом "Тайга", изданный в марте 2007 года.

Музыкант рассказал, что уже определена концепция нового альбома, и в работе находятся пять композиций. Задаст тон пластинке "Апельсины" песня с одноименным названием. "Естественно, это песня не о фруктах, — говорит Алексей. — Апельсины — это собирательный образ, некая яркая деталь в жизни. Это то, чего хочется всегда. Каждый из нас стремится держать в руках по апельсину".

По задумке исполнителя, каждая песня "Апельсинов" должна стать частью единого понятия — того, без чего мы не можем обойтись в жизни: "Мы без многого можем обойтись. Но я, например, не могу жить без музыки. А еще я люблю оранжевый цвет — он ассоциируется с праздником. В общем, альбом будет весенним, ярким".

Уже известно, что релиз "Апельсинов" намечен на весну 2008 года. Помимо работы над новым альбомом, Алексей Шедько готовится к туру по городам России, который запланирован на февраль.

Ольга КУПЦОВА.

Самое опасное место

Госавтоинспекция МВД Беларуси составила карту самых опасных мест на дорогах страны, сообщил на пресс-конференции в Минске министр внутренних дел Владимир Наумов.

"Составлена карта самых опасных мест на дорогах республики, где наиболее часто происходят ДТП и гибнут люди", — сказал министр. По его словам, самым опасным местом является участок дороги Минск—Национальный аэропорт в районе Королева Стана, где есть надземный переход, но пешеходы часто пересекают автомагистраль по проезжей части.

Новое месторождение нефти

В Беларуси открыто новое месторождение нефти, приток из первой скважины составил около 60 тонн в сутки, сообщили "Интерфаксу" в пресс-службе Министерства природных ресурсов и охраны окружающей среды.

Специалисты отметили, что полученный приток нефти позволит в ближайшей перспективе увеличить добычу нефти в стране.

Как отметили в концерне "Белнефтехим", Беларусь рассчитывает благодаря проведению геологоразведочных и специальных геолого-технических мероприятий сохранить в течение ближайших 10 лет годовой объем добычи нефти на уровне 1,8—2 млн тонн.

ПАДРАБЯЗНАСЦІ

Суд спагнаў грошы з футбольных фанатаў

Суд Барысаўскага раёна прызнаў вінаватымі ў супрацьпраўных дзеяннях чатырох балельшчыкаў (адзін непаўналетні) футбольнага клуба БАТЭ і абавязаў іх выплаціць 10,5 мільёна рублёў роўнымі часткамі на карысць клуба.

Паводле інфармацыі афіцыйнага сайта БАТЭ, разгляд грамадзянскай справы доўжыўся больш як два месяцы. БАТЭ падаў іск аб кампенсацыі страт, якія клуб панёс у выніку супрацьпраўных дзеянняў групы балельшчыкаў на выязным матчы 3-га кваліфікацыйнага раунда Лігі чэмпіёнаў "Сцяуа" (Бухарэст, Румынія) — БАТЭ (Барысаў, Беларусь), што праходзіў 29 жніўня ў Бухарэсце на стадыёне "Сцяуа".

На 85-й хвіліне матчу, які закончыўся перамогай гаспадароў з лікам 2:0, у сектары, дзе знаходзіліся фанаты БАТЭ, былі запалены чатыры фаеры, выкінуты на поле дзве ракетніцы і ўзарвана дымавая бомба. Саюз еўрапейскіх футбольных асацыяцый (УЕФА) наклаў на БАТЭ штраф у памеры 8 тысяч швейцарскіх франкаў (прыкладна 14,5 млн рублёў).

Пры разглядзе справы юрысту БАТЭ супрацьстаялі два адвакаты і больш як 10 сяброў балельшчыкаў, "якія сваімі паказаннямі ўсяляк прыкрывалі прыяцеляў", зазначаецца ў паведамленні клуба.

Суд, паводле звестак БелаПАН, знайшоў дастатковыя падставы вінаватасці адказчыкаў толькі ў выбуху бомбы.

Дзмітрый УЛАСАЎ.
Фота photo.bymedia.net

НЯВЫДУМАНАЯ ГІСТОРЫЯ

Матылёк на студні

Была летняя раніца. Настырнае сляпучае сонца, якое даймала гарачынёй ужо не першы тыдзень, лезла ў даўно не мытае акно, цягнулася гарачымі промнямі да бруднай збэрсанай пасцелі, дзе толькі што прачнулася пяцігадовая Алеська. Яна пацерла кулачкамі заспаныя вочкі, пазяхнула і спусціла долу босыя ножкі. Мама і бабуля — Наста і Вера Кавецкія — яшчэ спалі, і Алеська добра ведала, будуць спаць доўга, бо ўчора былі вельмі п'яныя. Ды і куды ім спяшацца. На работу не ходзяць, у іх няма ніякай гаспадаркі, не тое што ў цёткі Нюры, якая жыве на самым краі іхняй вёскі Шорнікі. У яе і карова, і свінні, па двары бегаюць вельмі пацешныя кураняткі. А ў іх толькі пустыя бутэлькі, якія мама і бабуля навыперадкі нясуць у магазін.

Алеська падбегла да стала і, ступіўшы на пальчыкі, павяла вочкамі ў пошуках ежы. Пуста. Нават скарыначкі хлеба няма, а малая яшчэ з учарашняга вечара хацела есці. Але яна ведала, дзе можна знайсці ежу. На калгаснай ферме, што была непадалёку ад хаты, каровам у кармушкі сыпалі муку. Калі статак на пашы і ў памяшканні нікога няма, малая часта знаходзіла ў якой-небудзь кармушцы ля сценак муку. Згаладалая, ела з такой асалодай, нібы гэта быў ласунак.

І на гэты раз падсілкавалася мукой ды пачала думаць, чым заняцца. Хата іхняя стаяла на хутары, і дзяцей, з якімі можна пагуляць, паблізу не было. Ды іх і наогул у вёсцы не было. Толькі да бабкі Сымоніхі, што жыла ў самай сярэдзіне вёскі, на мінулым тыдні прыехаў у госці праўнук Вася. Але быў ён вельмі ганарысты і гуляць не хацеў. Ну і не трэба. Алеська прывыкла сама сабе знаходзіць забавы. На ферме пастаянна бадзяўся вялікі і добры кот Люцік. Калі Алеська гладзіла яго па чорнай у белыя крапінкі спіне, хораша мурлыкаў і аддана пазіраў у вочы. Мабыць, прасіў, каб пагладзіла яшчэ.

На гэты раз ката на ферме не было, і Алеська пайшла дадому. Зазірнула ў бур'ян, дзе некалі мама з бабуляй садзілі агарод. Тады яны яшчэ не пілі так шмат віна. Пілі, праўда, але за п'янкай і пра работу не забываліся, не тое што цяпер. У бур'яне жылі чорныя вусатыя жукі. Тоўстыя, рахманыя. Алеська садзіла іх на далоньку, і яны, распусціўшы крылы, паволі падымаліся ўгору.

Гуляць з жукамі надакучыла, і малая вылезла з бур'яну. Праходзячы ля студні, што была выкапана на сядзібе з незапамятных часоў, убачыла, як на самым краёчку верхняга кальца сядзіць беленькі матылёк. Дзяўчынка хацела злавіць яго, але не дастала. Тады яна пайшла ў хату, скінула з табурэткі бруднае бабуліна адзенне і, моцна натужыўшыся, пацягнула табурэтку на двор. Прыставіла да студні і ўскарабкалася на яе.

Матыль сядзеў на месцы і нібыта чакаў. Але калі Алеська хацела накрыць далонькай яго белыя крылы, узняўся і паляцеў. Нібы дражнячыся з малой, апусціўся на другім баку кальца. Стоячы на табурэтцы, яна нахілілася над вадой, што была неглыбока, і ўбачыла там дзяўчынку.

— Ты хто? — здзівілася Алеська.

— О-о-о, — данеслася са студні.

Малая памахала дзяўчынцы рукой. І тая памахала ў адказ.

— Вылазь, будзем разам гуляць, — прапанавала Алеська. — Але ж як ты вылезеш? Табе няма за што ўхапіцца.

Яна перагнулася праз край кальца і працягнула ў студню руку:

— Чапляйся...

Нічога не атрымалася. Тады нахілілася яшчэ больш. Ножкі не ўтрымаліся на табурэтцы, і малая з крыкам паляцела ўніз галавой...

Усё гэта бачыў сын старой Піліпіхі Лёнік, які з мяшком ішоў на дзялку буракоў нарваць свінням лісця. Ён з дзяцінства быў нямы. Казалі, некалі вельмі спалохаўся суседскага сабакі. І страціў голас назаўсёды. Колькі ні лячыла яго Піліпіха — толку не было. Па гэтай прычыне і не ажаніўся. Так і жыў са старой маткай у невялікай хацінцы выміраючай вёскі. Лёнік усё чуў, разумеў, а сказаць не мог.

Убачыўшы, як у студні знікла малая, ён з кволай надзеяй, што ўдасца выратаваць, кінуўся на дапамогу. Але дапамагаць ужо не было каму. Па вадзе разыходзіліся развітальныя кругі...

Лёнік пабег у хату, у роспачы кінуўся да ложка, дзе спалі кабеты. Схапіў за руку бабулю, якая ляжала з краю, нешта мармычучы, пацягнуў на двор. З вачэй яго градам каціліся слёзы.

— Адпусці, нябога, ашалеў, ці што? — упіралася старая, з перапою нічога не разумеючы. Прачнулася і дачка і, выйшаўшы на ганак, няўцямна пазірала, што тут робіцца. Лёнік кінуў старую і схапіў за руку малодшую, пацягнуў да студні.

— Утапіць хочаш? А каб ты сам утапіўся, дурань няшчасны! — лямантавала старая.

Нічога не дабіўшыся, Лёнік кінуў іх і пабег у вёску. Убачыўшы ў сваім агародзе маці, замармытаў, замахаў рукамі, паказваючы ў бок хутара, дзе толькі што адбылася трагедыя. Да плоту падышла суседка Вікця, якая ў сваім агародзе акучвала бульбу.

— Чаго ён такі ўстрывожаны? — пытала ў Піліпіхі.

— А хіба я ведаю? Нешта, бачыш, здарылася, і ён хоча расказаць, на хутар паказвае.

— Можа, тыя выпівохі дзе пазадушваліся? — выказала меркаванне Вікця.

— Пайшлі паглядзім. Нешта нядобрае там...

Калі падышлі да хутара, маці з дачкой, наладаваўшы сумку бутэлькамі, накіроўваліся ў суседнюю вёску ў магазін. Лёнік вырваў з іхніх рук сумку і, падбегшы да вугла хаты, моцна гвазданўў па ім. У сумцы зазвінелі асколкі.

— М-м-м, — мычаў Лёнік, паказваючы на студню.

Ніхто нічога не разумеў.

Тады ён сагнуўся і паказаў рукой які метр ад зямлі, а потым ўказальнымі пальцамі абедзвюх рук зрабіў у шчоках ямачкі, як у Алеські.

Вочы яго былі поўныя адчаю і ад таго, што здарылася, і ад таго, што яго не разумеюць.

Тут Піліпіху нібы маланка ўдарыла:

— А дзе ж ваша Алеська?!

— Бадзяецца недзе, як і заўсёды. Хіба за ёй угледзіш? — прамовіла бабка.

— М-м-м, — зноў мычаў Лёнік, паказваючы на студню. Ён падышоў да табурэткі, што па-ранейшаму стаяла тут, і апісаў у паветры дугу: адтуль, дзе стаяла малая, і ў халодную глыбіню...

...Алеську дасталі апоўдні. Маленькая, худзенькая, яна ляжала на цёплай траве і ласкавы ветрык гладзіў мокрыя русыя валасы, сонца цалавала тварык. Прыляцеў беленькі матылёк, якога яна нядаўна старалася злавіць, і сам сеў на халодную ручку. Толькі ёй ужо не патрэбна нічога...

Леанарда ЮРГІЛЕВІЧ.

Дзятлаўскі раён.

ГАЗЕТА — ЧЫТАЧЫ

У любы дзень

Вы можаце зрабіць перадаплату за будучыя нумары "Народнай волі"

Просьба да тых, хто не паспеў па-новаму зрабіць перадаплату: зрабіце гэта, калі ласка, у бліжэйшыя дні. Дзеля гэтага мы сёння і друкуем неабходныя карткі. Вас чакаюць у любым філіяле "Беларусбанка", а таксама ў паштовых аддзяленнях.

Ёсць магчымасць зрабіць **перадаплату** не толькі за студзеньскія нумары, а і за лютаўскія, сакавіцкія — калі ласка! Можна аплаціць і ўсе нумары першай паловы 2008 года.

У чарговы раз нагадваем: мінчане могуць аператыўна зрабіць **перадаплату** праз рэдакцыйны офіс (вул.Энгельса, 34а) альбо пазваніць па тэлефонах: **328-63-93** ці **328-68-71**.

Пасля званка да Вас прыйдуць нашы валанцёры са свежымі нумарамі газеты і дапамогуць аформіць перадаплату за любы тэрмін.

Нягледзячы на экстрэмальныя ўмовы выдання газеты, тарыфы па перадаплаце ранейшыя: на месяц — **9500** рублёў для індывідуальных чытачоў і **15.000** рублёў для арганізацый, прадпрыемстваў, устаноў, фірм. Заўважым: паколькі кошт газеты пры рэалізацыі ў розніцу з Новага года павысіўся, то выгадна зрабіць перадаплату за ўсё паўгоддзе альбо за пэўны перыяд: месяц, два, тры...

Банкаўскія рэквізіты "Народнай волі" такія:

УП "Народная воля": р/р 3012006535014, ААТ "Пріорбанк", ЦБП 113, код 749, УНН 100961759.

Вымушаны і на гэты раз звярнуць увагу на тое, што перасылаць у рэдакцыю трэба не толькі копію плацежнага дакумента, але і запоўненую АБАНЕНЦКУЮ КАРТКУ, узор якой друкуем і ў сённяшнім нумары.

Зноў жа: запаўняйце выразна, пажадана друкаванымі літарамі. Разумеем: для тых, хто рабіць гэта будзе ўпершыню, не вельмі прыемная рэч. Але што зробіш: каб своечасова атрымліваць газету, мы вымушаны звяртацца з такой просьбай.

Вы — з «Народнай воляй», «Народная воля» — з Вамі!

0402280179
ИЗВЕЩЕНИЕ

ИЧУП «Народная воля»
получатель платежа
«Приорбанк» ОАО ЦБУ 113 г.Минск
наименование банка
Счет получателя 3012006535014 Лицевой счет код 749
УНН* 100961759
(фамилия, имя, отчество, адрес)

Вид платежа			Дата	Сумма
Предоплата за ноябрь, декабрь 2007 г., январь, февраль, март, апрель, май, июнь 2008 г. (ненужное зачеркнуть)				
Плательщик			Пеня	
			Всего	

Кассир

ИЧУП «Народная воля»
получатель платежа
«Приорбанк» ОАО ЦБУ 113 г.Минск
наименование банка
Счет получателя 3012006535014 Лицевой счет код 749
УНН* 100961759
(фамилия, имя, отчество, адрес)

Вид платежа			Дата	Сумма
Предоплата за ноябрь, декабрь 2007 г., январь, февраль, март, апрель, май, июнь 2008 г. (ненужное зачеркнуть)				
Плательщик			Пеня	
			Всего	

КВИТАНЦИЯ
Кассир М.П.

* Заполняется только при осуществлении операций по уплате налогов.

Абонентская карточка
на номера газеты «Народная воля»
за ноябрь, декабрь 2007 г., за январь, февраль, март, апрель, май, июнь 2008 г.
(ненужное зачеркнуть)

Заполняется отчетливо печатными буквами и обязательно отправляется в редакцию с копией платежного документа

фамилия
имя отч.
индекс почтового отделения
область
район
название населенного пункта
город, городской поселок, поселок, деревня (нужное подчеркнуть)
улица
пр-т
переулок *(нужное — подчеркнуть)*
дом *н.д.в.с* корп. кв.

(Примечание: в случае получения газеты через абонентский ящик обязательно укажите индекс и адрес почтового отделения)

Ударная десятка

В нынешнем году на киностудии "Беларусьфильм" планируется выпустить десять картин. Сейчас заканчивается работа над музыкальным фильмом для детей "Новогодние приключения в июле", драмой о войне "Июнь" (совместно с российскими партнерами) с Сергеем Безруковым в главной роли, лирической комедией "На спине у черного кота".

Запущены в работу две новые картины — мелодрама "Пока мы живы" и детектив "Тень самурая".

По словам главного редактора киностудии "Беларусьфильм" Натальи Стежко, сценарий фильма "Пока мы живы" — попытка осмысления распада СССР на примере судьбы одного человека. Вторая работа — четырехсерийный иронический детектив "Тень самурая". Кроме того, идет подготовка к съемкам еще трех фильмов: социальной драмы "Стая", боевика "Краповые береты" и драмы о войне "Днепровский рубеж".

Прическу сделают бесплатно

Бесплатными парикмахерскими услугами будут пользоваться в этом году пожилые минчане, которые оказались прикованными к постели. Парикмахер будет приезжать к ним на дом раз в два месяца.

В этом году, рассказал председатель Комитета по труду, занятости и социальной защите Мингорисполкома Анатолий Ражанец, на бесплатные парикмахерские услуги для нуждающихся из городского бюджета выделено 2,5 миллиона рублей.

Паслугі

Прыём макулатуры, шклатары і інш. Дапамога інвалідам, пенсіянерам г.Мінска. Тэл.261-11-87, 8-033-661-11-87, 8-044-761-11-87, 8-025-961-11-87.

Адрас рэдакцыі:
220030, Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: тэл./факс (017) 3286871.
Тэл./факс рэкламнага аддзела: 3286904, 3286906
E-mail : nv@promedia.by
http://www.nv-online.info

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф СЯРЭДЗІЧ

У сувязі з адсутнасцю магчымасці рэдакцыя матэрыялы не рэцэнзуе і не вяртае, права ўступлення ў перапіску пакідае за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могуць друкавацца матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтараў не падзяляецца газетай. Пасведчанне аб рэгістрацыі перыядычнага выдання №246 ад 10 кастрычніка 1996 г. (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Надрукавана ў ТАА "Типография Михайлова - С", 214020, г.Смаленск, вул. Шаўчэнкі, 86. Па заказе ТАА "Типография Михайлова", 214000, г.Смаленск, вул. Кастрычніцкай рэвалюцыі, д.38, кв.54. Падпісаны ў друк 15.01.2008 у 16.00. Аб'ём 4 друк. аркушы. Тыраж: 10 026 экз. Заказ №